Misverstanden betreffende het Evangelie

Door: Mike McGlathery.

Deel 1 – Introductie

We zijn op zoek naar de waarheid van Gods woord. Om Gods waarheid te vinden, zegt God ons om Zijn woord te bestuderen, namelijk de bewaarde, zuivere Bijbel. Bij het bestuderen van de Bijbel moeten we allemaal voortdurend op onze hoede zijn om alle vooringenomen ideeën of meningen te verwerpen teneinde de waarheid te zien zoals deze feitelijk in de Bijbel staat, zonder dat onze meningen de waarheid overschaduwen.

In deze studie, in plaats van met mijn vinger naar u te wijzen of naar mezelf, zal ik vaak de termen “sommige mensen denken” of “sommige mensen zeggen” of “sommige mensen geloven” gebruiken. Laat een ieder van ons overwegen of we zelf in die categorie passen en er alert op zijn dat anderen de waarheid vanuit die perspectieven of meningen bekijken. Sommige mensen (ieder van ons) kunnen zich soms bewust zijn van cirkelredeneringen en stroman tactieken. Bijvoorbeeld: Wanneer sommige mensen zien dat de Bijbel naar twee namen van evangeliën verwijst, veroorzaakt hun vooringenomen standpunt dat ze denken dat het twee namen van éénzelfde evangelie zijn. Sommige mensen bouwen hele leerstellingen op de valse veronderstelling dat er maar één evangelie in de Bijbel is. Wanneer hen verschillende evangeliën in de Bijbel worden getoond, klampen ze zich vast aan wat mensen hun hebben verteld, namelijk dat er maar één evangelie in de Bijbel is. Laten we ons allemaal vastklampen aan wat God in zijn Bijbel zegt, en stellig afwijzen wat onze vooringenomen ideeën ons suggereren.

Deel 1, punt 1.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

VERSCHILLENDE NAMEN VOOR HETZELFDE EVANGELIE.

Opmerking van de vertaler: Als in dit schrijven wordt gesproken over “evangeliën” dan worden daar NIET mee bedoeld de boeken: Mattheüs – Markus – Lukas en Johannes.

Sommige mensen zien dat 1 Thessalonicenzen 2, de verzen 2, 8 en 9 verwijzen naar het "*evangelie van God*", en dan wordt het gevolgd door 1 Thessalonicenzen 3 vers 2, verwijzend naar het "*evangelie van Christus*" en zij verbinden dat met hun vooringenomen standpunt dat er maar één evangelie is.

Ze lezen het alsof het twee namen voor hetzelfde evangelie zijn. Wat ze hebben gedaan is het verwerpen van de zuivere woorden in de Bijbel ten gunste van de woorden die door mensen of door een predikant zijn verteld. Er is een tijdsverschil tussen het moment dat Paulus het "*evangelie van God*" aan de Thessalonicenzen predikte in Handelingen 17, verzen 1 t/m 4 en toen Paulus Timotheüs stuurde om aan hen het "*evangelie van Christus*" te verkondigen om hen te redden. Paulus zei dat het "*evangelie van Christus*" in die tijd het evangelie van hun behoudenis was.

"Rom. 1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.

"Hand. 15:1: En sommigen, die afgekomen waren van Judea, leerden de broederen, zeggende: Indien gij niet besneden wordt naar de wijze van Mozes, zo kunt gij niet zalig worden.

In Galaten 1 vers 7 noemt Paulus zoiets het verdraaien (of "het vervalsen") van het Evangelie van Christus. Op dat moment was het "*Evangelie van Chr*istus" het ware evangelie ter redding en de valse bewering om besneden te worden om gered te worden was een verdraaing/vervalsing van het evangelie ter redding.

Volgens 1 Thessalonicenzen 3 vers 1 en 2 was het alleen het *"evangelie van God"* dat ze hadden gehoord en geloofd in Handelingen 17 de verzen 1 t/m 4, en dat redde hen niet, het beweerde ook niet hen te redden en kon hen ook niet redden. Ze moesten het evangelie hunner zaligheid, het "*evangelie van Christus*" horen, geloven en ontvangen, namelijk dat Christus stierf voor hun zonden, werd begraven en op de derde dag weer is opgestaan.

We kunnen zien dat er geen Bijbelse basis is om het "*evangelie van God*" en het "*evangelie van Christus*" hetzelfde evangelie te noemen. God noemde ze NIET hetzelfde. We moeten allemaal oppassen dat we onze eigen vooropgezette ideeën niet in de gedachten van anderen planten. Het *"evangelie van God"* is een fundamenteel feit over wie Jezus Christus is. Het "*evangelie van Christus*" is het goede nieuws over wat Christus heeft gedaan om u te redden, het te ontvangen voor uw eigen behoefte aan redding. Ze zijn niet hetzelfde evangelie, of dezelfde naam. God gaf de twee verschillende evangeliën twee verschillende namen ter onderscheiding. Het "*evangelie van God*" is de basis. Het "*evangelie van Christus*" is: hoe men kan worden gered. Als iemand daar niet duidelijk over is, hoe kunnen ze dan geloven wat hen redt?

Eén reden waarom we het inzicht van mensen moeten verhelderen in hetgeen de Bijbel zegt over de verschillende evangeliën, is omdat we alleen dan de verschillen in het uitdragen/uitdelen van die evangeliën kunnen begrijpen.

Deel 1; punt 2.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

NAAMGEVING EN INSINUATIES.

Sommige mensen proberen, zonder gedegen feiten, diegenen in diskrediet te brengen die verhelderende Bijbelse feiten blootleggen. Ze insinueren dat bijbelgelovigen, die in de zuivere Bijbel geloven zoals het is geschreven, en aan wie het is geschreven, zich ophouden met andere denominaties, sekten of culten die ook dat deel van de Bijbel geloven. Het is een aanval voor sommige mensen om Bijbelgelovigen Handelingen 28ers te noemen, wanneer het wel degelijk bekend is dat deze Bijbelgelovigen geloven, getuigen en in de Schrift kunnen aantonen dat het begin van het lichaam van Christus de redding was van Saulus van Tarsus in Handelingen 9. Handelingen 28 ers geloven sommige dingen in de Bijbel correct, en sommige dingen niet correct. Omdat Handelingen 28ers gewoon iets geloven wat de Bijbel leert, vergiftigt het het niet voor Bijbelgelovigen om ook dat onderwijs in de Bijbel te geloven, omdat het iets is wat de Bijbel leert.

Iemand een “hybride leer gelovige” noemen betekent dat de naam-gever niet gelooft dat de Bijbelse waarheden kunnen worden bewezen vanuit de Bijbel. Ze zullen de leer niet vergelijken met de Schrift, maar eerder vergelijken ze de leer met door mensen gemaakte leerstellingen van verschillende groepen en denominaties.

Deel 1; punt 3.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

HERDEFINIÉREN (opnieuw omschrijven).

Sommige mensen gebruiken tactieken om de evangeliën te herdefiniëren of te vergelijken teneinde hun eigen draai te geven aan wat God in de Bijbel zegt. Ze kunnen bijvoorbeeld enkele belangrijke profetieën nemen en u vertellen dat ze deel uitmaken van het “*evangelie van God*”, terwijl de Bijbel nooit die profetieën relateert aan wat de Bijbel evangeliën noemt. Ze kunnen beweren dat het "*evangelie van God*" groter is dan het "*evangelie van Christus*" om u ertoe te bewegen hun profetieën te aanvaarden als onderdeel van het "*evangelie van God*", terwijl die profetieën slechts alleen profetieën zijn en niet het "*Evangelie van God*". Sommige mensen proberen in het “*evangelie van*

God" echte profetieën op te nemen, zoals: (1) God zal een Redder, een Messias sturen, (2) die zou sterven, (3) en dat door hem in redding zou worden voorzien.

Dat zijn echte profetieën, maar zij zijn niet het "*evangelie van God*". Paulus schreef Romeinen 1, verzen 1 tot en met 7, als een proloog of inleiding op zijn brief aan allen die te Rome zijn. Die hele proloog is één zin. Volgens de context zijn alleen de verzen 1 tot en met 4 het "*evangelie van God*". Het "evangelie van God" wordt beschreven of gedefinieerd in Romeinen 1, verzen 1 tot en met 4, dat Jezus Christus de Zoon van God is, de Messias, die uit de dood is opgestaan.

Rom.1:1-4:

1 Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God,

2 (Hetwelk Hij te voren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften).

3 Van Zijn Zoon, Die geworden is uit het zaad van David, naar het vlees;

4 Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar den Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden)……..".

Deel 1; punt 4.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE 4:

ZUIVERHEID VAN HET NIET VERMENGDE EVANGELIE

Sommige mensen, die de evangeliën in de Bijbel niet begrijpen, hebben de neiging om ze met elkaar te vermengen waardoor hun verwarring, en van degenen die ze horen, alleen maar groter wordt. Het "*evangelie van God*" is heel specifiek en het "*evangelie van Christus*" is heel specifiek. Ze zijn verschillend en niet hetzelfde. Sommige mensen zien dat zowel Petrus als Paulus het "*evangelie van God*" prediken en daarom concluderen ze ten onrechte dat zowel Petrus als Paulus hetzelfde evangelie ter zaligmaking prediken. U ziet dat ze op dat moment het "*evangelie van God*" combineren met het evangelie der zaligheid, namelijk het "*evangelie van Christus*".

In de Bijbel belooft het "*evangelie van God*" nooit de zaligheid. Het "*evangelie van God*" identificeert wie Jezus is, wie de Messias van Israël was, het identificeert Hem. Dus moesten ze de naam (of identiteit) van Jezus Christus geloven zoals dat aangetoond wordt door het "*evangelie van God*".

Het "*evangelie van God*" wordt gepresenteerd als het fundament (Mattheüs 16:18, 1 Korinthiërs 3:11), het zet iemand apart om aanvaardbaar te zijn om

het evangelie ter redding te horen en te geloven. Vóór Paulus moest iemand Israël zegenen om aanvaardbaar te zijn om het evangelie van redding, van dat moment, te horen en te geloven. Het "evangelie van Christus" was het evangelie ter redding, het begon met de redding van Paulus.

Deel 2; punt 5.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE 5:

HEEFT PAULUS ZIJN BOODSCHAP AAN HET BEGIN VAN HET EVANGELIE BIJGEWERKT? (geactualiseert).

Paulus hoefde zijn boodschap niet bij te werken aan het "begin van het evangelie" dat Paulus noemt in Filippenzen 4 vers 15. De boodschap van het evangelie bleef hetzelfde goede nieuws ter redding, door geloof, in het "ZELFDE lichaam van Christus ". Het was een ander deel van het evangelie dat veranderde. Een evangelie bevat verschillende delen: (1) een boodschap of inhoud van het evangelie, (2) het gehoor aan wie het wordt gezonden, en (3) de tijd waarop het van toepassing is.

De inhoud van het evangelie bleef hetzelfde toen het "*evangelie van Christus*" het "*evangelie der genade Gods*" werd. De doelgroep veranderde. Het beoogde publiek aan wie het *"evangelie van Christus"* werd gezonden, was niet langer: eerst de Joden en ook de Grieken. Het doelgerichte publiek werd verbreed, dus niet alleen meer naar de Jood en ook de Griek, maar om naar alle mensen te worden gezonden. De tijd waarin het "*evangelie der genade Gods*" wordt verkondigd strekt zich uit vanaf het begin van dat evangelie, genoemd in Filippenzen 4, vers 15, tot op het moment waarop God ophoudt Zijn genade uit te delen en Zijn lang uitgestelde toorn, na de opname van het "lichaam van Christus", uitstort.

Het komt sommige mensen goed uit om het "*evangelie van Christus*" te negeren en het latere "*evangelie der genade Gods*" helemaal terug te voeren naar voordat het voor het eerst wordt genoemd, dus terug naar het begin van het "*lichaam van Christus*" in Handelingen 9. Kijk maar eens hoe weinig Bijbelse-tijdlijndiagrammen een verwijzing naar het "*EVANGELIE VAN CHRISTUS*" bevatten. Het is alsof ze zich schamen voor het *"evangelie van Christus"* dat Paulus elf keer noemt.

"Rom. 1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek" (in die tijd).

Sommige mensen zeggen, ten ontrechte: omdat Paulus een nieuw evangelie kreeg in Filippenzen 4, vers 15, het voormalige evangelie geen evangelie ter redding geweest kan zijn. FOUT! Dat is niet waar. Het "*evangelie van God*" is het fundament waarop het evangelie ter redding is gebaseerd. Zowel het "*evangelie van Christus*" als het "*evangelie der genade Gods*" zijn evangeliën ter redding met dezelfde inhoud of boodschap, maar voor verschillende doelgroepen, verschillende geadresseerden en dus verschillende groepen. Ze zijn niet hetzelfde, ook al bleef de boodschap ter redding hetzelfde.

Het vroegere evangelie was niet het "*evangelie van God*", maar het was het "*evangelie van Christus*". Het was dezelfde reddende boodschap die Paulus, minstens zo vroeg, heeft gepredikt als in Antiochië te Pisidië in Handelingen 13. Het was dezelfde reddende boodschap waardoor de onvergeeflijke Saulus van Tarsen, als voorbeeld, werd gered. Het was dezelfde reddende boodschap waar we vandaag door gered worden door dat voorbeeld te volgen van: "*in Hem geloven ten eeuwigen leven*". Het nieuwe "*evangelie der genade Gods*", dat begon waar Filippenzen 4, vers 15 zegt dat het begon, werd GEZONDEN aan een breder publiek, namelijk aan alle mensen.

Deel 2; punt 6.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE 6:

"**VERTROK" PAULUS UIT MACEDONIË OF GING HIJ "IN " MACEDONIË?**

Sommige mensen willen Christus zijn eerdere zending van Paulus in diskrediet brengen, ze proberen de tijdmarkering van de Bijbel te veranderen met betrekking tot het moment waarop Christus Paulus heeft gezonden in zijn latere opdracht om het "*evangelie der genade Gods*" aan alle mensen te verkondigen. Ze zeggen dat het "*begin van het evangelie*" (der genade Gods voor alle mensen) was in Handelingen 16, vers 10, waarin staat:

"Hand. 16:10: Als hij nu dit gezicht gezien had, zo zochten wij terstond naar Macedonie te reizen, besluitende daaruit, dat ons de Heere geroepen had, om denzelven het Evangelie te verkondigen.

Maar dat zou Christus zijn "ZENDEN" van Paulus, naar aan alle mensen, plaatsen vóór het tempelvisioen van Handelingen 18, vers 22, waarin Christus Paulus vertelde dat hij (in de toekomst vanaf dat moment) Paulus zal zenden naar de verre Heidenen. Maar dat past niet. De eerlijkheid gebied dat Christus Paulus moet hebben gezonden nadat Hij hem had verteld dat hij hem in de toekomst "ZAL ZENDEN". Vanwege Handelingen 22, vers 18, weten we dat het tempelvisioen, van Christus aan Paulus, was tijdens Paulus zijn korte, vastgelegde, bezoek aan Jeruzalem in Handelingen 18 vers 22. Zie naar

Handelingen 22, vers 18 waar u ziet waarom Paulus, onmiddellijk na het tempelvisioen, met grote haast Jeruzalem verliet.

"Hand. 22:18: En dat ik Hem zag, en Hij tot mij zeide: Spoed u, en ga in der haast uit Jeruzalem; want zij zullen uw getuigenis van Mij niet aannemen.

Kijk in Handelingen 16, vers 12, om te zien betreffende Filippi in Macedonië.

"Hand.16:12: En van daar naar Filippi, welke is de eerste stad van dit deel van Macedonie, een kolonie. En wij onthielden ons in die stad ettelijke dagen.

Ziet u wat uw Bijbel zegt over Filippi, Macedonië? Er staat in dat Filippi "de belangrijkste stad van dat deel van Macedonië" is. Dus toen Paulus wegging van Filippi, vertrok hij uit Macedonië, terwijl hij later terugkijkt naar hetgeen geïdentificeerd wordt als zijnde het begin van het "*evangelie der genade Gods*" voor alle mensen, zie Filippenzen 4, vers 15.

"Fil.4:15: En ook gij, Filippensen, weet, dat in het begin des Evangelies, toen ik van Macedonie vertrokken ben, geen Gemeente mij iets medegedeeld heeft tot rekening van uitgaaf en ontvangst, dan gij alleen.

Ziet u dat Filippenzen 4, vers 15 heel specifiek is? Als u het eenvoudig leest zoals het geschreven is, kunt u zien dat het perfect in overeenstemming is met de rest van de Heilige Schrift. U kunt het lezen zonder te beweren dat er een eerder begin van het evangelie is dan dit "*begin des Evangelies*", u kunt het geloven zoals het geschreven staat. Zegt Filippenzen 4 vers 15 dat een evangelie begon toen Paulus vertrok uit Macedonië? Bedoelde God het toen Hij dat zei? Moeten we het geloven? Als iemand beweert dat we ten onrechte Filippensen 4, vers 15 interpreteren, dan zouden ze een ander geschrift moeten vinden dat specifieker is, en zegt dat het "*evangelie der genade Gods*" eerder begon dan toen Paulus vertrok uit Macedonië. Ziet u hoe stellig God ons er bij wil bepalen wanneer het "*evangelie der genade Gods*" is begonnen?

Deel 2; punt 7.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE. NUMMER 7:

HEEFT PAULUS EEN EVANGELIE TER REDDING GEPREDIKT VÓÓR "HET BEGIN VAN HET EVANGELIE"?

Sommige mensen zeggen dat we leren dat Paulus het evangelie ter redding niet eerder predikte dan na het tempelvisioen in Handelingen 18, of nadat Christus Paulus later stuurde in Handelingen 20, kort na dat tempelvisioen. Dat laat zien dat zij het "*evangelie van Christus*", aan de Joden, hebben vermengd met het "*evangelie der genade Gods*" voor alle mensen. Christus zond Paulus met het "*evangelie der genade Gods*" aan het einde van het "*evangelie van Christus*",

niet aan het einde van het "*evangelie van God*". Christus heeft Paulus gezonden om redding voor het hemelse "lichaam van Christus" te prediken, eerst aan de Jood, voordat Hij hem zond om de redding aan alle mensen te prediken. Het "*evangelie der genade Gods*" was niet het eerste dat de Bijbel zegt over redding in het "*lichaam van Christus*". Christus had Paulus eerder naar de Joden gezonden met dezelfde reddende boodschap waarmee Christus de onvergeeflijke Saulus van Tarsen redde in Handelingen 9. De latere ZENDING van Paulus om redding te prediken aan alle mensen was niet een aanvulling op het nieuwe evangelie, het was het nieuwe evangelie met dezelfde reddende boodschap.

Deel 2; punt 8.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

PREDIKTE PAULUS REDDING TE FILIPPI?

Sommige mensen beweren dat wij zeggen dat Paulus in Filippi alleen het "*evangelie van God*" predikte.

Ze raken in de war wanneer het "*evangelie der genade Gods*" begon, denkend dat Filippenzen 4, vers 15 zegt dat Paulus eerst het "*evangelie der genade Gods*" in Filippi predikte. Maar zie naar:

"Fil.4:15: En ook gij, Filippensen, weet, dat in het begin des Evangelies, toen ik van Macedonie vertrokken ben, geen Gemeente mij iets medegedeeld heeft tot rekening van uitgaaf en ontvangst, dan gij alleen.

Het onderwerp waarover Paulus spreekt in Filippenzen 4 vers 15 is dat de Filippenzen financieel samenwerkten met Paulus toen hij daar was in Filippi, Macedonië, voordat hij vertrok uit Macedonië. U kunt zien dat Paulus hier niets zegt over wat hij in Filippi heeft gepredikt. Maar eerder in de brief aan Filippenzen vertelt Paulus ons welk evangelie de Filippensen hoorden en geloofden.

"Fil.1:27: Alleenlijk wandelt waardiglijk het Evangelie van Christus, opdat, hetzij ik kom en u zie, hetzij ik afwezig ben, ik van uw zaken moge horen, dat gij staat in een geest, met een gemoed gezamenlijk strijdende door het geloof des Evangelies;

Paulus noemde het evangelie dat de Filippenzen hoorden en geloofden het "*evangelie van Christus*", dat hun vóór de scheidslijn werd gepredikt, genaamd "het begin", "*het begin des evangeliese*" (der genade Gods voor alle mensen) Die scheidslijn wordt door Paulus in Filippenzen 4, vers 15 beschreven:

"……toen ik van Macedonie vertrokken ben……".

Paulus zei niet toen ik in Filippi, Macedonië predikte.

Die gevangenisbewaarder in Filippi was waarschijnlijk GEEN Jood. Dus waarom predikte Paulus het "*evangelie van Christus*" aan hem en aan zijn hele familie? De opdracht die Christus aan Paulus heeft gegeven in Handelingen 9, waarover hij in Handelingen 26, de verzen 16 tot en met 20, heeft verteld, was GEEN beperking, beperkend tot wie Paulus kon prediken. Maar veeleer, was het een ZENDEN, het belasten van Paulus met de verantwoordelijkheid om eerst het "*evangelie van Christus*" naar de Jood te brengen en ook naar de Griek, dat waren Heidenen, in de synagogen, die in lijn waren met: Israël, Israëls God, Israëls boek, Israëlische verbonden, en de geboden van Israël. Israël was gevallen, maar ondanks het feit dat er nog individuele Joden zouden geloven, was God Israël nog steeds aan het verminderen (Romeinen 11 vers 5-6; 1 Korinthiërs 7 de verzen 17-20).

Deel 3; punt 9.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE

Wat was er nieuw aan het begin van het evangelie?

Laten we opnieuw naar Filippenzen 4, vers 15 kijken.

"En ook gij, Filippensen, weet, dat in het begin des Evangelies, toen ik van Macedonie vertrokken ben, geen Gemeente mij iets medegedeeld heeft tot rekening van uitgaaf en ontvangst, dan gij alleen.

Toen Paulus uit Macedonië vertrok, was er "*het begin des evangelies*". Maar welk evangelie begon toen Paulus vertrok uit Macedonië? Het "begin des evangelies was te laat om het "*evangelie van God* " te zijn dat wordt genoemd in Handelingen 9, de verzen 20, 22 en 29, en in Handelingen 13, de verzen 30 tot en met 37, en hier in Handelingen 17, vers 3, volgens 1 Thessalonicenzen 2, vers 9.

"1 Thess. 2:9: Want gij gedenkt, broeders, onzen arbeid en moeite; want nacht en dag werkende, opdat wij niemand onder u zouden lastig zijn, hebben wij het Evangelie van God onder u gepredikt.

Het was te laat om het "*evangelie van Christus*", genoemd in Handelingen 13, verzen 38 tot en met 39, en in Filippenzen 1, vers 27, en Handelingen 16, verzen 12 tot en met 34, te zijn.

"Fil.1:27: Alleenlijk wandelt waardiglijk het Evangelie van Christus, opdat, hetzij ik kom en u zie, hetzij ik afwezig ben, ik van uw zaken moge horen, dat gij staat

in een geest, met een gemoed gezamenlijk strijdende door het geloof des Evangelies;

Wanneer u de verzen vindt waar Paulus vertrok uit Filippi Macedonië, dan, achttien verzen later, noemde God dat evangelie het "*evangelie der genade Gods"* dat wordt verkondigd in de "*bedeling der genade Gods*". Christus introduceerde de verborgenheid van Christus aan Paulus in het uitdelen van het evangelie van Christus aan de Joden, zoals dat wordt gezien in Paulus zijn manier door eerst naar de synagogen te gaan om daar eerst het evangelie van God, en daarna het evangelie van Christus tot de Joden te prediken. De doelgroep veranderde van DE JODEN, naar ALLE MENSEN toen Christus later Paulus zond naar alle mensen om het evangelie der genade Gods uit te delen of te betuigen, te beginnen in Handelingen 20. De inhoud van de reddende boodschap van het evangelie is hetzelfde gebleven zoals uiteengezet in 1 Korintiërs 15, verzen 1 tot en met 6.

"1Kor. 15:1-6: 1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat; 2 Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt. 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften; 5 En dat Hij is van Cefas gezien, daarna van de twaalven. 6 Daarna is Hij gezien van meer dan vijfhonderd broeders op eenmaal, van welken het meren deel nog over is, en sommigen ook zijn ontslapen.

VÓÓR het "*begin des evangelies*" noemde Paulus die reddende boodschap "*mijn evangelie*" in Romeinen 2, vers 16, en in Romeinen 16, vers 26. Ook, na het "*begin des evangelies*", noemde Paulus die reddende boodschap "*mijn evangelie*" in 2 Timotheüs 2 vers 8. Dus de reddende boodschap, de inhoud van het evangelie, bleef hetzelfde in het "*evangelie der genade Gods*" als in het "*evangelie van Christus*".

"Rom. 16:25: Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, ***die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;***

De King James Bible zegt:

Romans 16:25 Now to him that is of power to stablish you according to MY GOSPEL, and the preaching of Jesus Christ, according to the revelation of the mystery, ***which was kept secret since the world began****,*

“2Tim. 2:8: Houd in gedachtenis, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, Welke is uit den zade Davids, naar MIJN EVANGELIE;

Een andere passage uit de Schrift waarin de reddende boodschap vóór het "*begin des evangelies*" toont dezelfde verlossingsboodschap als die na het "*begin des evangelies*”, staat in:

Ef. 1:12-13:

*12 Opdat **wij** zouden zijn tot prijs Zijner heerlijkheid, **wij, die eerst in Christus gehoopt hebben**.*

*13 In Welken ook **gij** zijt, nadat **gij** het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken **gij** ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte;*

In Efeziërs 1, vers 12, geloofden de Efeziërs van Handelingen 18, die “*eerst in Christus gehoopt hebben*”, het “*evangelie van Christus*” in de Handelingenperiode, volgens 1 Korinthiërs 15, verzen 1 tot en met 6.

In Efeziërs 1, vers 13, vinden we de Efeziërs die ook geloofden nadat ze het evangelie van hun redding hoorden, namelijk het "*evangelie der genade Gods*" dat wordt verkondigd tijdens Paulus zijn latere ZENDING, volgens 1 Korinthiërs 15, verzen 1 tot en met 6. Zowel voor als na het "*begin des evangelies*" geloofden ze in Efeze het evangelie van hun redding van 1 Korinthe 15, de verzen 1 tot en met 6. Het waren geen twee verschillende boodschappen ter redding. Het waren niet twee verschillende programma's. Het was dezelfde reddende boodschap met dezelfde redding in hetzelfde lichaam van Christus.

Deel 3; punt 10.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

HOORDE PHILIPPI HET EVANGELIE: VAN GENADE, VAN CHRISTUS, OF ALLEEN VAN GOD?

Er wordtn verwarring gesticht door te beweren dat wij, Bijbelgelovigen, beweren dat het "*evangelie van Christus*" in Handelingen 18 is begonnen. Maar dat is niet waar. Christus openbaarde aan Paulus, in zijn tempelvisioen, het "*evangelie der genade Gods*" in Handelingen 18, vers 22, maar had hem nog geen opdracht gegeven om het te gaan prediken tot iedereen, tot Handelingen 20 vers 6, toen hij vertrok van Philippi Macedonia. Dit alles was in verband met de latere ZENDING van Paulus om het "*evangelie der genade Gods*" uit te delen, zoals Paulus daarover heeft verteld in Handelingen 22, vers 17 en 21.

Hand. 22:17-21:

17 En het gebeurde mij, als ik te Jeruzalem wedergekeerd was, en in den tempel bad, dat ik in een vertrekking van zinnen was;

18 En dat ik Hem zag, en Hij tot mij zeide: Spoed u, en ga in der haast uit Jeruzalem; want zij zullen uw getuigenis van Mij niet aannemen.

19 En ik zeide: Heere, zij weten, dat ik in de gevangenis wierp, en in de synagogen geselde, die in U geloofden;

20 En toen het bloed van Stefanus, Uw getuige, vergoten werd, dat ik daar ook bij stond, en mede een welbehagen had in zijn dood, en de klederen bewaarde dergenen, die hem doodden.

21 En Hij zeide tot mij: ***Ga heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden.***

Christus zei tegen Paulus: "VERTREK". Met andere woorden, welk deel begreep u NIET van "*Spoed u, en ga in der haast uit Jeruzalem*"? Vóór Christus zijn latere ZENDING van Paulus, was Christus al in Handelingen 9 aan Paulus verschenen om Zijn voorbeeld van de verborgenheid te onthullen voor het redden van voorheen onvergeeflijke zondaars in het "lichaam van Christus". Het evangelie in die eerdere "*bedeling van het evangelie*" was het "*evangelie van Christus*" zoals verteld in 1 Korintiërs 9, verzen 12, 17 en 18.

"1Kor.9:12: Indien anderen deze macht over u deelachtig zijn, waarom niet veel meer wij? Doch wij hebben deze macht niet gebruikt, maar wij verdragen het al, opdat wij niet enige verhindering geven aan het Evangelie van Christus.

"1Kor.9:17: Want indien ik dat gewillig doe, zo heb ik loon, maar indien onwillig, de uitdeling is mij evenwel toebetrouwd.

"1 Kor. 9:18: Wat loon heb ik dan? Namelijk dat ik, het Evangelie verkondigende, het Evangelie van Christus kosteloos stelle, om mijn macht in het Evangelie niet te misbruiken.

Dat reddende evangelie wordt gedetailleerd, in 1 Korintiërs 15 vers 1 tot en met 6, weergegeven zoals we eerder zagen. Die eerdere opdracht aan Paulus om eerst naar de Jood te gaan en ook naar de Griek strekte zich uit van Handelingen 13 de verzen 2 en 4, totdat Christus Paulus naar alle mensen stuurde, aan het "*begin des evangelies*", met de uitdeling van het *"evangelie der genade Gods"* aan alle mensen.

<u>Deel 4; ook nog punt 10</u>.

Handelingen 18, vers 22 was NIET het "*begin des evangelies*", maar het was het tempelvisioen, waar Christus tegen Paulus zei dat er in de toekomst een "*begin des evangelies*" aan Paulus zou worden gegeven hetgeen gebeurde in Handelingen 20, vers 6, zijnde het "*begin des evangelies*" zoals dat staat in Filippenzen 4 vers 15. Paulus vertelde later over zijn tempelvisioen in Handelingen 22 de verzen 17 tot en met 21. Dus de volgorde van de drie hoofdstukken, die erbij betrokken zijn, is dat Christus in Handelingen 18 tegen Paulus zei in zijn tempelvisioen dat hij hem binnenkort naar alle mensen zou ZENDEN. In Handelingen 20 ontving Paulus dat ZENDEN, met betrekking tot het "*begin des evangelies*", toen hij vertrok uit Filippi Macedonië. In Handelingen 22 getuigde Paulus voor koning Agrippa over dat tempelvisioen uit Handelingen 18.

Die Bijbelse feiten tonen aan dat vóór Handelingen 18, het "*evangelie van Christus*" al door Paulus werd gepredikt, van tenminste Handelingen 13 tot en met het "*begin des evangelies*" in Handelingen 20. Paulus ontving van Christus de bediening om te getuigen van het "*evangelie der genade Gods*" dat verschilt van het "*evangelie van Christus*" met betrekking tot zijn bredere doelgroep, en het is anders met betrekking tot de tijd van zijn begin en einde. Maar het is niet anders met betrekking tot de inhoud of de boodschap om gered te worden.

Paulus bevestigde zijn manier van werken door ononderbroken herhaling. De schriftuurlijke verslagen zijn soms specifiek en soms niet-specifiek, maar wanneer ze specifiek zijn vertellen ze dat Paulus altijd zekerstelt of zijn publiek het "*evangelie van God*" heeft gehoord en erin geloofde voordat hij hun het "*evangelie van Christus*" zou verkondigen, namelijk het evangelie ter redding.

In de volgende lijst kunt u die progressie zien in Rome, Filippi, Thessalonica, Korinthe en vervolgens in Efeze.

In Rome	:	Rom. 1:1-4, dan 1:16.
In Filippi	:	Hand. 16:14-15, en Hand. 16:30-34.
In Thessalonica	:	Hand. 17:2-3, en 1 Thessalonicenzen 2:2, 8, 9, dan 3:1-7.
In Korinthe	:	Hand. 18:4-5, dan Hand. 18:7-11.
In Efeze	:	Hand. 18:19,28, dan Hand. 20:24.

<u>Deel 4; punt 11</u>.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

VERSCHILT GODS BEDOELING VAN DE WOORDEN IN DE SCHRIFT?

Sommige mensen denken dat we naar eigen inzicht de “recht gesneden” verzen interpreteren in tegenstelling tot Gods bedoeling met betrekking tot de rest van de Schrift. Ze zeggen dingen als: "Ik zie de verzen, maar ik geloof niet dat ze betekenen wat u zegt". Het is vanwege hun vooringenomen standpunten, en die van hun voorgangers/leraren, dat zij niet geloven wat de verzen van de Bijbel hen tonen.

Deel 4; punt 12.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

BLIJF IN DE CONTEXT EN DE VOLGORDE VAN DE GESCHRIFTEN.

In Handelingen 18, toen Paulus 1 Thessalonicenzen schreef, keek hij terug naar gebeurtenissen die in Handelingen 17 plaats vonden, niet alleen keek hij terug naar zijn eigen prediking van “*het evangelie van God*” in Thessalonica, in Handelingen 17 verzen 2 tot en met 5, maar hij keek ook terug naar de gebeurtenissen waarover Timotheüs had gerapporteerd, zoals Paulus opmerkte in 1 Thessalonicenzen 3 vers 6 en 7.

Merk op dat Paulus in dit geval het evangelie ter zaligheid "*ONS EVANGELIE*" noemt, niet alleen "*mijn evangelie*", alsof hij de enige was die het predikte. Paulus sloot zijn "medearbeider in het evangelie van Christus", Timotheüs, in bij het identificeren van het evangelie ter redding, en noemde het "*ONS EVANGELIE*". Dat was het evangelie ter redding waardoor de Thessalonicenzen gered werden door Timotheüs toen hij terugkeerde en tot hen predikte. In 1 Thessalonicenzen 1 de verzen 4 tot en met 8, zei Paulus dat de Thessalonicenzen God hadden verkozen, of gekozen, door "*ONS EVANGELIE*" dat niet alleen in woord, maar ook in kracht en in de Heilige Geest tot hen kwam. In die tijd was het evangelie, dat DE KRACHT VAN GOD TOT REDDING was, het "*evangelie van Christus*".

“Rom. 1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.

Paulus zei NIET dat hij in Handelingen 17 het “*evangelie van Christus*” tot hen predikte. Dat zou tegenstrijdig zijn. Paulus zei dat de Thessalonicenzen het “*evangelie van Christus*” van Timotheüs hoorden en geloofden nadat Paulus hem terugzond in 1 Thessalonicenzen 3, de verzen 1 en 2.

“1 Thess. 3:1-2: 1 Daarom, deze begeerte niet langer kunnende verdragen, hebben wij gaarne willen te Athene alleen gelaten worden; 2 En hebben

gezonden Timotheus, onzen broeder, en Gods dienaar, en onzen medearbeider in het Evangelie van Christus, om u te versterken, en u te vermanen van uw geloof;

Vier verzen later vermeldt Paulus dat hij van Timotheüs heeft gehoord dat de Thessalonicenzen het "*evangelie van Christus*" hoorden en geloofden dat Timotheüs, als Paulus zijn mededader in het "evangelie van Christus", tot hen had gepredikt.

"1 Thess.3:6-7: 6 Maar als Timotheus nu van ulieden tot ons gekomen was, en ons de goede boodschap gebracht had van uw geloof en liefde, en dat gij altijd goede gedachtenis van ons hebt, zeer begerig zijnde om ons te zien, gelijk wij ook om ulieden; 7 Zo zijn wij daarom, broeders, over u in al onze verdrukking en nood vertroost geworden door uw geloof;

Dus toen Paulus, in Handelingen 18, 1 Thessalonicenzen schreef, kende Paulus van Timotheüs de goede berichten over hun geloof; namelijk dat de Thessalonicenzen het "*evangelie van Christus*" hadden geloofd dat Timotheüs tot hen had gepredikt. In 1 Thessalonicenzen 3 de verzen 6 en 7, meldde Paulus dat de Thessalonicenzen gered waren, niet in 1 Thessalonicenzen 2 of 1, of in Handelingen 17, verzen 1 t / m 10, en niet tussen Handelingen 17, vers 15 en Handelingen 18, vers 5. Met andere woorden, toen Paulus ging zitten om te beginnen met het schrijven van 1 Thessalonicenzen 1, verzen 1, 5, 9 en 10, wist hij alreeds dat zij "*ons evangelie*" geloofden, het "*evangelie van Christus*", dat tot hen door Timotheüs de "mede-arbeider" van Paulus was gepredikt (1 Thess. 3:2).

<u>Deel 4; punt 13</u>.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

<u>EVANGELIE VAN CHRISTUS, MIJN EVANGELIE, ONS EVANGELIE.</u>

In Romeinen 1, vers 16, noemt Paulus het "*evangelie van Christus*" als Christus zijn reddende evangelie in die tijd, waarvoor hij zich niet schaamt. Met andere woorden, Paulus claimt het "*evangelie van Christus*" als de veranderaar van zijn leven.

"Rom.1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.

Paulus zijn volgende vermelding van zijn levensveranderend evangelie is om ernaar te verwijzen als "*mijn evangelie*" waarmee God zal oordelen over wie niet gered is en wie gered en bevrijd is van de toekomende toorn.

“Rom. 2:16: In den dag wanneer God de verborgene dingen der mensen zal oordelen door Jezus Christus, naar mijn Evangelie.

Dus noemt Paulus het "*evangelie van Christus*" "*mijn evangelie*".

Toen Paulus en zijn metgezellen van synagoge naar de synagoge gingen, was het hun manier om eerst het "*evangelie van God*" te prediken voordat ze het "*evangelie van Christus*" predikten aan degenen die het "*evangelie van God*" hadden geloofd. Paulus verwees naar het “*evangelie van Christus*” dat hij en zijn medewerkers predikten als “*ons evangelie*” in:

“2 Thess. 2:14: Waartoe Hij u geroepen heeft door ons Evangelie, tot verkrijging der heerlijkheid van onzen Heere Jezus Christus.

Het verkrijgen van de glorie van onze Heer Jezus Christus komt alleen door het geloven van het "*evangelie van Christus*" om u eeuwig leven te geven.

Deel 5; punt 14.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

WELK "BEGIN"?

Sommige mensen proberen Paulus zijn identificatie van "*het begin des evangelies*" in diskrediet te brengen door het te verbinden met het gebruik van het woord "begin" in 2 Thessalonicenzen 2 vers 13. Maar de context is daarmee in tegenspraak, wat hun ongegronde weerstand laat zien tegen hetgeen God in Zijn Bijbel zegt. Kijk zelf maar.

“2 Thess. 2:13: Maar wij zijn schuldig altijd God te danken over u, broeders, die van den Heere bemind zijt, dat u God van den beginne verkoren heeft tot zaligheid, in heiligmaking des Geestes, en geloof der waarheid;

Paulus heeft later de heiliging door de Geest uitgelegd in:

“Rom. 15:16: Opdat ik een dienaar van Jezus Christus zij onder de heidenen, het Evangelie van God bedienende, opdat de offerande der heidenen aangenaam worde, geheiligd door den Heiligen Geest.

Zie nu wat voor een duidelijke en heldere lezing Filippenzen 4, vers 15, laat zien over "het begin des evangelies".

“Fil. 4:15: En ook gij, Filippensen, weet, dat in het begin des Evangelies, toen ik van Macedonie vertrokken ben, geen Gemeente mij iets medegedeeld heeft tot rekening van uitgaaf en ontvangst, dan gij alleen.

U kunt gemakkelijk begrijpen dat Paulus refereerde aan de tijd dat hij "vertrok uit Macedonië" als zijnde "*het begin des evangelies*". Het is niet "<u>een</u> begin van

het evangelie", alsof dat één van de vele beginpunten van het evangelie was. Het is "*HET begin des evangelies*". Paulus specificeerde dat toen hij uit Macedonië vertrok, het was "*HET begin des Evangelies*".

Paulus ging, op het moment dat hij er naar verwees, niet in detail wanneer het evangelie begon in Filippenzen 4 vers 15. Maar het kan gemakkelijk vanuit de Schrift worden bepaald. Degenen aan wie Paulus in Filippi schreef, waren gered door het "*evangelie van Christus*" gedurende de tijd dat Paulus hen daar in Handelingen 16, de verzen 12 tot 40, bezocht.

"Fil.1:27: Alleenlijk wandelt waardiglijk het Evangelie van Christus, opdat, hetzij ik kom en u zie, hetzij ik afwezig ben, ik van uw zaken moge horen, dat gij staat in één geest, met één gemoed gezamenlijk strijdende door het geloof des Evangelies;

Vanuit de context waren die Joden in Filippi kennelijk al "*evangelie van God*"-gelovigen tegen de tijd dat Paulus in Filippi arriveerde.

Volgens Handelingen 16 de verzen 13 en 14, aanbaden de Joden, waar Paulus in Filippi over sprak, niet langer in de Joodse synagoge in Filippi, "de belangrijkste stad van dat deel van Macedonië". Filippi, dat de belangrijkste stad was, zou ongetwijfeld een synagoge hebben gehad, zoals Jakobus zei in Handelingen 15, vers 21. Op verschillende plaatsen gaf de Heer de reden waarom die Joden niet in de synagoge van Filippi werden toegelaten.

"Joh.9:22: Dit zeiden zijn ouders, omdat zij de Joden vreesden; want de Joden hadden alrede te zamen een besluit gemaakt, zo iemand Hem beleed Christus te zijn, dat die uit de synagoge zou geworpen worden.

"Joh.16:2: Zij zullen u uit de synagogen werpen; ja, de ure komt, dat een iegelijk, die u zal doden, zal menen Gode een dienst te doen.

"Joh. 12:42: Nochtans geloofden ook zelfs velen uit de oversten in Hem; maar om der Farizeen wil beleden zij het niet; opdat zij uit de synagoge niet zouden geworpen worden.

Dus degenen die geloofden dat Jezus de opgestane Messias was, waren niet welkom in de synagogen. Ook wijzen Handelingen 16, de verzen 13 en 14 erop dat ze al geloofden zoals de kleine kudde geloofde, volgens Hebreeën 13, vers 12 en 13.

"Hebr.13:12-13: 12 Daarom heeft ook Jezus, opdat Hij door Zijn eigen bloed het volk zou heiligen, buiten de poort geleden. 13 Zo laat ons dan tot Hem uitgaan buiten de legerplaats, Zijn smaadheid dragende.

Vergelijk de verzen uit Hebreeën 13, met deze verzen uit Handelingen 16.

“Hand. 16:13-14: 13 En op den dag des sabbats gingen wij buiten de stad aan de rivier, waar het gebed placht te geschieden; en nedergezeten zijnde, spraken wij tot de vrouwen, die samengekomen waren. 14 En een zekere vrouw, met name Lydia, een purperverkoopster, van de stad Thyatira, die God diende, hoorde ons; welker hart de Heere heeft geopend, dat zij acht nam op hetgeen van Paulus gesproken werd.

Ook waren er mensen die geloofden dat Jezus de Messias en Heer was en die gedoopt werden in hun geloof als geredde personen gelovende het "*evangelie van Christus*". Dat was vóór de scheidslijn door het tempelvisioen, waarna Paulus werd GEZONDEN OM "**NIET TE DOPEN**".

“Hand.16:30-34: 30 En hen buiten gebracht hebbende, zeide hij: Lieve heren, wat moet ik doen, opdat ik zalig worde? 31 En zij zeiden: Geloof ***in*** *den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis. 32 En zij spraken tot hem het woord des Heeren, en tot allen, die in zijn huis waren. 33 En hij nam hen tot zich in dezelve ure des nachts, en wies hen van de striemen; en hij werd terstond gedoopt, en al de zijnen. 34 En hij bracht hen in zijn huis, en zette hun de tafel voor, en verheugde zich, dat hij met al zijn huis aan God gelovig geworden was.*

ATTENTIE: *“*De King James Bijbel zegt in Hand. 16:31*: And they said, Believe* ***on*** (= “op”) *the Lord Jesus Christ, and thou shalt be saved, and thy house.*

<u>Opmerking van de vertaler</u>: De nieuwe NBG – vertaling heeft het juist vertaald!

“Hand. 16:31: Stel uw vertrouwen ***<u>OP</u>*** *de Here Jezus en gij zult behouden worden, gij en uw huis”.* (De NBG vertaling vermeld Christus niet in de tekst!)

(einde citaat).

DUS: In Handelingen 16, vers 31, zegt Paulus niet: geloof IN de Heer Jezus Christus als in: geloof IN zijn zoonschap, geloof IN zijn Messiasschap, of geloof IN zijn opstanding. Nee, dat zou alleen maar IN het “*evangelie van God*” zijn geweest, feiten over wie Jezus is. Met andere woorden, “vertrouw op” de Here Jezus Christus, dus afhankelijk zijn van, of rusten op.

Het punt hier is dat Paulus in zijn vroegste post-Handelingen-brief aan de Filippenzen schreef in hoofdstuk 1, vers 27, dat zij gered waren door het “*evangelie van Christus*”. Dus het "*evangelie van Christus*" was nog steeds van kracht in Handelingen 16 toen Paulus Filippi bezocht. Het "*evangelie der genade Gods*", aan alle mensen, moet dus hierna zijn gekomen.

“Fil. 1:27: Alleenlijk wandelt waardiglijk het Evangelie van Christus, opdat, hetzij ik kom en u zie, hetzij ik afwezig ben, ik van uw zaken moge horen, dat gij staat in één geest, met één gemoed gezamenlijk strijdende door het geloof des Evangelies;

Het enige evangelie dat Paulus na het "*evangelie van Christus*" noemde, daar verwees hij naar in Handelingen 20, de verzen 24 en 25.

"Hand.20:24-25: 24 Maar ik acht op geen ding, noch houde mijn leven dierbaar voor mijzelven, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, en den dienst, welken ik, van den Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen ***het Evangelie der genade Gods****. 25 En nu ziet, ik weet, dat gij allen, waar ik doorgegaan ben, predikende het Koninkrijk Gods, mijn aangezicht niet meer zien zult.*

Sommige mensen proberen de betekenis van dat duidelijke en specifieke vers en context te veranderen, maar dat toont alleen dat hun loyaliteit aan hun menselijke leraren sterker is dan hun loyaliteit aan God en Zijn woord. Ze proberen 2 Thessalonicenzen 2, vers 13 en 14, te verbinden met het "*begin des evangelies*". Laten we kijken naar 2 Thessalonicenzen 2, vers 13 en 14.

"2 Thess.2:13-14: 13 Maar wij zijn schuldig altijd God te danken over u, broeders, die van den Heere bemind zijt, dat u God ***van den beginne*** *verkoren heeft tot zaligheid, in heiligmaking des Geestes, en geloof der waarheid; 14 Waartoe Hij u geroepen heeft door* ***ons Evangelie****, tot verkrijging der heerlijkheid van onzen Heere Jezus Christus.*

Er is een groot verschil tussen "*van den beginne*" ("vóór de grondlegging van de wereld") toen God gelovigen verkoos tot behoud, en "het begin" van het evangelie dat aan een nieuw publiek werd gericht met een boodschap ter redding dat alreeds bestond, door welke Paulus gered was. Eigenlijk verwijst de term "*van de beginne*", in 2 Thessalonicenzen 2, vers 13 en 14, nauwkeuriger naar wat Paulus bedoelde in Efeze 1, vers 4, en in Romeinen 8, vers 29.

"Ef. 1:4: Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, voor de grondlegging der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde;

En in:

"Rom.8:29-30: 29 Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen. 30 En die Hij te voren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt.

Het toont slechte studiegewoonten aan wanneer sommige mensen alleen maar een woordstudie doen om hetzelfde woord ergens anders te vinden en vervolgens zeggen dat het hetzelfde betekent, ongeacht de context. Ik hoop dat niemand die dit leest ooit zijn toevlucht neemt tot die tactieken om te

proberen mensen te overtuigen van hun eigen vooropgezette ideeën en meningen.

Deel 5; punt 15.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

WIE HEEFT DE THESSALONICENZEN GEROEPEN?

Kijk naar 2 Thessalonicenzen 2, vers 13 en 14. God, die hen koos volgens vers 13, riep ze ook volgens vers 14.

"2Thess.2:13-14: 13 Maar wij zijn schuldig altijd God te danken over u, broeders, die van den Heere bemind zijt, dat u God van den beginne verkoren heeft tot zaligheid, in heiligmaking des Geestes, en geloof der waarheid; 14 Waartoe Hij u geroepen heeft door ons Evangelie, tot verkrijging der heerlijkheid van onzen Heere Jezus Christus.

God, die hen koos volgens vers 13, riep ze ook volgens vers 14.

Deel 6; punt 16.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

HET BEZOEK AAN THESSALONICA, IN HET BOEK HANDELINGEN, gedetailleerd beschreven in 1 Thessalonicenzen.

Bijbelgelovigen moeten zich bewust zijn van de details die worden gegeven betreffende Paulus zijn manier van werken bij het prediken van het goede nieuws. We moeten het zorgvuldig bestuderen om het grondig te leren, omdat er sommige mensen zijn die het niet zien en zich verzetten tegen het leren van de Bijbelse waarheid aangaande de manier van werken van Paulus. Gelukkig plaatste God één van Paulus zijn reisdoelen voor ons onder een microscoop om alles duidelijk en specifiek te zien wat erbij betrokken was. Laten we de aanpak van Paulus in Thessalonica beschouwen. Het is heel verhelderend.

Laten we naar drie secties kijken in de hoofdstukken 2 en 3 van de Eerste brief aan de Thessalonicenzen.

(1) 1 Thessalonicenzen 2, de verzen 1 tot en met 13 geven enkele details over wat er in Handelingen 17, verzen 1 tot en met 4 wordt verteld.

(2) 1 Thessalonicenzen 2, de verzen 14 tot en met 20 geven enkele details over wat er wordt verteld in Handelingen 17 verzen 5 tot en met 16.

(3) 1 Thessalonicenzen 3, verzen 1 t / m 13, vertellen over Paulus die Timotheüs zond om het "*evangelie van Christus"* te prediken om hen te versterken, en wat het resultaat was van de missie van Timotheüs.

Handelingen 17, de verzen 1 tot en met 4 vertellen ons dat Paulus en Silas naar Thessalonica kwamen en zoals zijn manier was, predikte hij het *"evangelie van God"* dat Christus uit de doden was opgestaan en dat deze Jezus de Christus is. Een grote menigte vrome Grieken en voornaamste vrouwen geloofde en gingen samen met Paulus en Silas.

DERTIENDE FASEN VAN PAULUS ZIJN ONTMOETING MET DE THESSALONICENZEN.

(1) Handelingen 17:1-2, Paulus bezocht de synagoge van Thessalonica om de Joden en hun geschriften te bezoeken.

"Hand.17:1-2: 1 En door Amfipolis en Apollonia hun weg genomen hebbende, kwamen zij te Thessalonica, alwaar een synagoge der Joden was. 2 En Paulus, gelijk hij gewoon was, ging tot hen in, en drie sabbatten lang handelde hij met hen uit de Schriften,

(2) Handelingen 17:3, redeneerde Paulus met hen uit de Schriften en toonde het "*evangelie van God*".

"Hand.17:3: Dezelve openende, en voor ogen stellende, dat de Christus moest lijden en opstaan uit de doden, en dat deze Jezus is de Christus, Dien ik, zeide hij, ulieden verkondige.

In 1 Thessalonicenzen 2:2: sprak Paulus het "*evangelie van God*", met veel strijd.

"1Thess.2:2: Maar, hoewel wij te voren geleden hadden, en ook ons smaadheid aangedaan was, gelijk gij weet, te Filippi, zo hebben wij nochtans vrijmoedigheid gebruikt in onzen God, om het Evangelie van God tot u te spreken in veel strijds.

In 1 Thessalonicenzen 2:4 zegt Paulus dat het (eerdergenoemde) "*evangelie van God"* aan hem was toebetrouwd.

"1Thess.2:4: Maar, gelijk wij van God beproefd zijn geweest, dat ons het Evangelie zou toebetrouwd worden, alzo spreken wij, niet als mensen behagende, maar Gode, Die onze harten beproeft.

<u>Hoe zit het met ons</u>?

Spreken wij "evenzo", en gaan we niet verder dan wat is geschreven; en laten we toe dat de Schrift claimt dat Paulus het "*evangelie van God*" in Thessalonika predikte, en niet het "*evangelie van Christus*" (om gered te worden) daaraan

toevoegt totdat de Schrift zegt dat ze het "*evangelie van Christus*" moeten horen?

"1Thess.2:8: ……u gaarne willen mededelen niet alleen het Evangelie van God, maar ook onze eigen zielen,……".

Paul betaalde zijn rekeningen door het maken van tenten.

"1Thess.2:8-9: 8 Alzo wij, tot u zeer genegen zijnde, hebben u gaarne willen mededelen niet alleen het Evangelie van God, maar ook onze eigen zielen, daarom dat gij ons lief geworden waart.

Paulus verklaart "*ook onze eigen zielen*" in het volgende vers "*nacht en dag werkende*", opdat we niemand van jullie iets verschuldigd zouden zijn .....

"1 Thess.2:9: hebben wij "*het Evangelie van God*" onder u gepredikt.

9 Want gij gedenkt, broeders, onzen arbeid en moeite; want nacht en dag werkende, opdat wij niemand onder u zouden lastig zijn, hebben wij het Evangelie van God onder u gepredikt.

(3) 1 Thessalonicenzen 2:13, de "*lichaam van Christus*" apostelen waren dankbaar dat, toen de Thessalonicenzen het "evangelie van God" hoorden, zij het als het woord van God hadden ONTVANGEN.

"1Thess.2:13: Daarom danken wij ook God zonder ophouden, dat, als gij het Woord der prediking van God van ons ontvangen hebt, gij dat aangenomen hebt, niet als der mensen woord, maar (gelijk het waarlijk is) als Gods Woord, dat ook werkt in u, die gelooft.

(4) Handelingen 17:4: Een grote schare geloofde het "*evangelie van God*". Die het met Paulus eens waren over de identiteit van Jezus gingen samen met Hem naar zijn samenkomsten, deze samenkomsten waren niet gerelateerd aan de synagoge, waarschijnlijk in het huis van Jason.

"Hand.17:17: Hij handelde dan in de synagoge met de Joden, en met degenen, die godsdienstig waren, en op de markt alle dagen met degenen, die hem voorkwamen.

"Hand.17:4: En sommigen uit hen geloofden, en werden Paulus en Silas toegevoegd, en van de godsdienstige Grieken een grote menigte, en van de voornaamste vrouwen niet weinige.

(5) 1 Thessalonicenzen 2:14: De Thessalonicenzen leden vanwege hun eigen landgenoten, zoals ook de kerken van God, in Judea, van de Joden hebben geleden.

"Hand.17:5: Maar de Joden, die ongehoorzaam waren, dit benijdende, namen tot zich enige boze mannen uit de marktboeven, en maakten, dat het volk te hoop liep, en beroerden de stad; en op het huis van Jason aanvallende, zochten zij hen tot het volk te brengen.

"1Thess.2:14: Want gij, broeders, zijt navolgers geworden der Gemeenten Gods, die in Judea zijn, in Christus Jezus; dewijl ook gij hetzelfde geleden hebt van uw eigen medeburgers, gelijk als zij van de Joden;

1 Thessalonicenzen 2:16, En verhinderden ons te spreken tot de Heidenen (hand.17:4-5). Daar wordt opnieuw naar verwezen in 1Thess. 2:2.Welke Heidenen?

*"1Thess.2:16: En verhinderen ons te spreken tot de heidenen, dat zij zalig mochten worden; opdat zij te allen tijd **hun** zonden vervullen zouden. En de toorn is over **hen** gekomen tot het einde.*

Beide voornaamwoorden zijn meervoudig, zijnde meerdere individuele Joden, niet enkelvoudig, zijnde de natie Israël. Israël viel in Handelingen 7, MAAR hier in Handelingen 17, in Thessalonica, hadden individuele Joden nog steeds de mogelijkheid om het "*evangelie van God*" te geloven ondanks de vermindering van Israël. De Joden hier in 1 Thessalonicenzen 2 vers 16 wezen Gods laatste kans om Hem te geloven, door het "*evangelie van God*", af.

Merk ook op aan welke Heidenen Paulus refereerde toen hij schreef: "*En verhinderen ons te spreken tot de heidenen".*

"Hand.17:4: En sommigen uit hen geloofden, en werden Paulus en Silas toegevoegd, en van de godsdienstige Grieken een grote menigte, en van de voornaamste vrouwen niet weinige.

"1Thess.2:2: Maar, hoewel wij te voren geleden hadden, en ook ons smaadheid aangedaan was, gelijk gij weet, te Filippi, zo hebben wij nochtans vrijmoedigheid gebruikt in onzen God, om het Evangelie van God tot u te spreken in veel strijds.

1 Thess.3:3-4: "*….toen wij bij u waren, voorzeiden wij u, dat wij zouden verdrukt worden,……*"

"1Thess.3:3-4: 3 Opdat niemand bewogen worde in deze verdrukkingen; want gij weet zelven, dat wij hiertoe gesteld zijn.

4 Want ook, toen wij bij u waren, voorzeiden wij u, dat wij zouden verdrukt worden, gelijk ook geschied is, en gij weet het.

Wanneer gebeurde dat?

(1Thess.2:2 en 14-16).

"1Thess.2:2: Maar, hoewel wij te voren geleden hadden, en ook ons smaadheid aangedaan was, gelijk gij weet, te Filippi, zo hebben wij nochtans vrijmoedigheid gebruikt in onzen God, om het Evangelie van God tot u te spreken in veel strijds.

"1Thess.2:14-16: 14Want gij, broeders, zijt navolgers geworden der Gemeenten Gods, die in Judea zijn, in Christus Jezus; dewijl ook gij hetzelfde geleden hebt van uw eigen medeburgers, gelijk als zij van de Joden; 15 Welke ook gedood hebben den Heere Jezus, en hun eigen profeten; en ons hebben vervolgd, en Gode niet behagen, en allen mensen tegen zijn; 16 En verhinderen ons te spreken tot de heidenen, ***dat zij zalig mochten worden****; opdat zij te allen tijd hun zonden vervullen zouden. En de toorn is over hen gekomen tot het einde.*

"*DAT ZIJj zalig mochten worden*" bevestigt verder het bewijs dat het "*evangelie van God*" dat tot hen werd gepredikt NIET in staat was om hen te redden, maar het was het fundament dat hen voorbereidde om het "*evangelie van Christus*" dat redt, te horen en te geloven, waarmee Paulus Timotheüs terugzond om hen daarmee te versterken.

In Handelingen 17:5 zetten de ongelovige Joden te Thessalonica geheel Thessalonica in rep en roer.

"Hand.17:5: Maar de Joden, die ongehoorzaam waren, dit benijdende, namen tot zich enige boze mannen uit de marktboeven, en maakten, dat het volk te hoop liep, en beroerden de stad; en op het huis van Jason aanvallende, zochten zij hen tot het volk te brengen.

(6) "Hand.17:10: De broeders stuurden Paulus weg van Thessalonica naar Berea, en velen geloofden daar.

"Hand.17:10: En de broeders zonden terstond des nachts Paulus en Silas weg naar Berea; welke, daar gekomen zijnde, gingen heen naar de synagoge der Joden;

(7) 1Thess.2:18, Tweemaal probeerde Paulus terug te keren naar Thessalonica, maar Satan verhinderde dat.

"1Thess.2:18: Daarom hebben wij tot u willen komen (immers ik Paulus) eenmaal en andermaal, maar de satanas heeft ons belet.

(8) Hand.17:13: De Joden uit Thessalonica kwamen en beroerden (opruien) de Bereërs.

"Hand.17:13: Maar als de Joden van Thessalonica verstonden, dat het Woord Gods ook te Berea van Paulus verkondigd werd, kwamen zij ook daar en bewogen de scharen.

(9) *Hand.17:15: En die Paulus geleidden, brachten hem tot Athene toe; en als zij bevel gekregen hadden aan Silas en Timotheus, dat zij op het spoedigste tot hem zouden komen, vertrokken zij.*

1 Thessalonicenzen 3:1-2, Paulus wachtte in benauwdheid in Athene na Timotheüs te hebben gezonden met het "*evangelie van Christus*" om ze te versterken met betrekking tot hun GELOOF.

"1Thess.3:1-2: 1 Daarom, deze begeerte niet langer kunnende verdragen, hebben wij gaarne willen te Athene alleen gelaten worden;

2 En hebben gezonden Timotheus, onzen broeder, en Gods dienaar, en onzen medearbeider in het Evangelie van Christus, om u te versterken, en u te vermanen van uw geloof;

In 1 Thessalonicenzen 3:5 stuurde Paulus Timotheüs OM HUN GELOOF TE VERSTAAN. (Hoe het er voor stond met hun geloof).

"1Thess.3:5: Daarom ook deze begeerte niet langer kunnende verdragen, heb ik hem gezonden, om uw geloof te verstaan; of niet misschien de verzoeker u zou verzocht hebben, en onze arbeid ijdel zou wezen.

(10) Handelingen 17:15, Paulus werd naar Athene gebracht.

"Hand.17:15: En die Paulus geleidden, brachten hem tot Athene toe; en als zij bevel gekregen hadden aan Silas en Timotheus, dat zij op het spoedigste tot hem zouden komen, vertrokken zij.

Zouden Timotheüs en Paulus op dezelfde weg kunnen zijn?

NEE, Timotheüs ging naar Thessalonica.

Handelingen 17:16, Paulus wachtte op Timotheus en Silas in Athene

"Hand.17:16: En terwijl Paulus hen te Athene verwachtte, werd zijn geest in hem ontstoken, ziende, dat de stad zo zeer afgodisch was.

(11) 1 Thessalonicenzen 3 vers 6, Timotheüs kwam naar Paulus met nieuws over het GELOOF van de Thessalonicenzen.

"1Thess.3:6: Maar als Timotheus nu van ulieden tot ons gekomen was, en ons de goede boodschap gebracht had van uw geloof en liefde, en dat gij altijd goede gedachtenis van ons hebt, zeer begerig zijnde om ons te zien, gelijk wij ook om ulieden;

(12) In 1 Thessalonicenzen 3:6-7 en 9, was Paulus eindelijk vertroost, bevrijd van zijn benauwdheid en blij dat Timotheüs kwam met nieuws dat de Thessalonicenzen GELOOF hadden in het evangelie der zaligheid, het "*evangelie van Christus".*

"1Thess.3:6-7: 6 Maar als Timotheus nu van ulieden tot ons gekomen was, en ons de goede boodschap gebracht had van uw geloof en liefde, en dat gij altijd goede gedachtenis van ons hebt, zeer begerig zijnde om ons te zien, gelijk wij ook om ulieden; 7 Zo zijn wij daarom, broeders, over u in al onze verdrukking en nood vertroost geworden door uw GELOOF;

"1Thess.3:9: Want wat dankzegging kunnen wij Gode tot vergelding wedergeven voor u, vanwege al de blijdschap, waarmede wij ons om uwentwil verblijden voor onzen God?

(13) 1 Thessalonicenzen 3:8 en 10-13, Paulus stond te popelen om zijn onderwijs voort te zetten, te stichten en de groei van de gelovigen in Thessalonika te beïnvloeden om begrip en vertrouwen te krijgen in de vele dingen die God in de gelovige doet, zoals hetgeen Paulus aanbied in zijn brieven uit de periode na Handelingen.

"1Thess.3:8: Want nu leven wij, indien gij vast staat in den Heere.

"1Thess.3:10-13: 10 Nacht en dag zeer overvloediglijk biddende, om uw aangezicht te mogen zien, en te volmaken, hetgeen aan uw geloof ontbreekt.

11 Paulus' gebed voor de gemeente Doch onze God en Vader Zelf, en onze Heere Jezus Christus richte onzen weg tot u.

12 En de Heere vermeerdere u, en make u overvloedig in de liefde jegens elkander en jegens allen, gelijk wij ook zijn jegens u;

13 Opdat Hij uw harten versterke, om onberispelijk te zijn in heiligmaking, voor onzen God en Vader, in de toekomst van onzen Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

<u>Deel 7; punt 17</u>.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

<u>PAULUS ZIJN GEWOONTE EN DE VOLGORDE VAN DE EVANGELIËN..</u>

Sommige mensen proberen het letterlijke begrip van 1Thessalonicenzen, de hoofdstukken 2 en 3, in diskrediet te brengen, en de evangeliën die Paulus in die hoofdstukken specificeert met betrekking tot zijn benadering tot hen te Thessalonica.

ZE ZEGGEN DAT WIJ, BIJBEL GELOVIGEN, beweren dat Timotheüs zijn bediening van het "*evangelie van Christus*" een "voortgang" was van het evangelie, een goed nieuws van een nieuw en ander programma, verschillend van het "*evangelie van God*" dat Paulus in Handelingen 17 predikte , vers 3.

"Hand.17:3: Dezelve openende, en voor ogen stellende, dat de Christus moest lijden en opstaan uit de doden, en dat deze Jezus is de Christus, Dien ik, zeide hij, ulieden verkondige.

Ze begrijpen de passage en onze leer erover verkeerd. We leren dat NIET of geloven dat niet.

Paulus begon het "*evangelie van Christus*" te verkondigen als het evangelie ter zaligheid aan de Joden, en die de Joden zegenden, niet eerder dan in Hand. 13 vers 38. Dus het was GEEN "voortgang" naar een nieuw programma, of van een nieuwe boodschap ter redding ten tijde van Handelingen 17 of later in Thessalonica.

Op een later tijdstip, in Handelingen 20 vers 6, was er een "overgang" aangaande het "ZENDEN" van Paulus met dezelfde, reddende boodschap, het was een uitbreiding van het "*evangelie van Christus*" dat werd gezonden aan de Joden en degenen die de Joden zegenden, het was een uitbreiding naar alle mensen als het "*evangelie der genade Gods*". Vlak na die uitbreiding openbaarde Paulus:

"Hand.20:24:……en den dienst, welken ik, van den Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen <u>het Evangelie der genade Gods</u>.

Getuigen is een vorm van uitdelen. Handelingen 20 vers 24 is dus de eerste openbaring in de Bijbel van het getuigen of uitdelen van het "*evangelie der genade Gods".*

"Hand.20:24: Maar ik acht op geen ding, noch houde mijn leven dierbaar voor mijzelven, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, en den dienst, welken ik, van den Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen het Evangelie der genade Gods.

Merk op dat Paulus zijn eerdere ZENDING naar "het werk" was. Maar beginnend in Handelingen 20, vers 6, werd Paulus gezonden voor "de bediening" die hij heeft ontvangen. Het plaatsen van het begin van de "*bedeling dergenade Gods*" vóór de tijd dat de Bijbel het voor het eerst vermeldt, is verder gaan dan hetgeen is geschreven, dat is toevoegen aan de Bijbel. We kunnen zien dat het "*evangelie van God*" voor het eerst, voor Israël, werd beschreven in Mattheüs 16 vers 16, en in Handelingen 9 vers 20 voor het eerst beschreven door Paulus. En het eindigt nooit.

"Matth.16:16: En Simon Petrus, antwoordende, zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.

"Hand.9:20: En hij predikte terstond Christus in de synagogen, dat Hij de Zoon van God is.

Het "*evangelie van Christus*" eerst aan de Jood is BEGONNEN in Handelingen 13 vers 38-39 (mogelijk Handelingen 13 vers 4), en volgens Filippenzen 4, vers 15, EINDIGDE het in Handelingen 20 vers 6.

"Hand.13:38-39: 38 Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Dezen u vergeving der zonden verkondigd wordt;

39 En dat van alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Dezen een iegelijk, die gelooft, gerechtvaardigd wordt.

"Fil.4:15: En ook gij, Filippensen, weet, dat in het begin des Evangelies, toen ik van Macedonie vertrokken ben, geen Gemeente mij iets medegedeeld heeft tot rekening van uitgaaf en ontvangst, dan gij alleen.

"Hand.20:6: Wij nu scheepten af van Filippi na de dagen der ongehevelde broden, en kwamen in vijf dagen bij hen te Troas, alwaar wij ons zeven dagen onthielden.

Het "*evangelie van Christus*" EINDIGDE door het te herbenoemen als het "*evangelie der genade Gods*", en wordt met die naamswijziging uitgebreid naar alle mensen om de verandering van doelgroep aan te geven.

Het "*evangelie der genade Gods*" BEGON in Handelingen 20, vers 6 (volgens Filippenzen 4 vers 15), en zal EINDIGEN bij de opname van het lichaam van Christus.

Dus, de "overgang" in het ZENDEN van Paulus, doorChristus, van het "*evangelie van God"* naar het "*evangelie van Christus*" gebeurde in Handelingen 13, vers 38. En de "overgang" in het ZENDEN van Paulus, door Christus, van "*het evangelie van Christus*" naar het "*evangelie der genade Gods*" gebeurde in Handelingen 20, vers 6.

Geen van deze "overgangen" vond plaats in Thessalonica in de specifieke prediking van Paulus zoals aangegeven in 1 Thessalonicenzen 3, verzen 1 en 2.

Dat was eigenlijk de volgende stap in wat de Bijbel de manier van Paulus noemt (of Paulus zijn manier van werken).

Als we Schrift met Schrift vergelijken, ontdekken we dat Paulus de volgende manier van werken had:

(1) gaat naar een stad,

(2) gaat naar de plaats waar de Joden elkaar ontmoetten voor hun Sabbat bijeenkomst,

(3) predik tot hen het "*evangelie van God*",

(4) scheidt diegenen af, in Paulus zijn bijeenkomst, die het "*evangelie van God*" geloven,

(5) predikt tot hen het "*evangelie van Christus*",

(6a,) (volgens 1 Korintiërs 7 vers 17-20) degenen die de besnijdenis worden genoemd geloofden het "besnijdenis evangelie" en werden afzonderlijk de samenkomst van de "besnijdenis".

(6b,) Degenen die in de onbesneden toestand werden geroepen geloofden Paulus zijn *''evangelie van Christus*" in het "*lichaam van Christus*" en kwamen bijeen in de samenkomsten van Paulus.

"Sommigen geloofden en sommigen geloofden niet."

Nogmaals, het "*evangelie van God*" is het getuigenis van God over wie Jezus is, de herrezen Messias. Het "*evangelie van Christus*", <u>eerst aan de Jood en ook aan de Griek</u>, is Gods goed nieuws waardoor de genoemde mensen gered kunnen worden en verlost worden van hun veroordeling van de toorn van God. Het "*evangelie der genade Gods*" is Gods goede nieuws voor <u>alle mensen</u> dat ze gered kunnen worden door de redding, die in Christus Jezus is, te ontvangen, en verlost te worden van hun veroordeling betreffende de toorn van God.

In Handelingen 20 was er een verandering van naam van het evangelie ter redding namelijk van het "*evangelie van Christus*" naar het "*evangelie der genade Gods*", maar het bevatte dezelfde reddende boodschap. Dus Paulus predikte dezelfde reddende boodschap van Handelingen 13 tot aan zijn dood, met een verandering van toehoorders en een verandering van naam van het evangelie toen Christus hem zond om redding te prediken aan alle mensen bij het "*begin van het evangelie*" in Handelingen 20 vers 6. Paulus predikte het "*evangelie van God*" in Handelingen 17 de verzen 1 tot en met 4. Maar de afvallige Joden, die de synagoge bestierden, kwamen in opstand en jaagden

Paulus de stad uit voordat hij het "*evangelie van Christus*" kon prediken aan de gelovigen in het "*evangelie van God*".

Paulus stuurde Timotheüs terug naar Thessalonika om het "*evangelie van Christus*" te prediken aan de "*evangelie van God*" gelovigen, om hen te versterken. In 1 Thessalonicenzen 3, de verzen 6 en 7, was Paulus bedroefd totdat hij van Timotheüs hoorde dat de Thessalonicenzen het evangelie van de zaligmaking hadden geloofd waarmee Timotheüs hen be diende, namelijk het "*evangelie van Christus*".

"1Thess.3:6-7: 6 Maar als Timotheus nu van ulieden tot ons gekomen was, en ons de goede boodschap gebracht had van uw geloof en liefde, en dat gij altijd goede gedachtenis van ons hebt, zeer begerig zijnde om ons te zien, gelijk wij ook om ulieden; 7 Zo zijn wij daarom, broeders, over u in al onze verdrukking en nood vertroost geworden door uw geloof;

<u>Deel 7; punt 18</u>.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE 18:

<u>APART ZETTEN, REDDING, VERSTERKEN.</u>

Paulus had Gods wil als zijn eigen wil aangenomen.

"1Tim.2:4: Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen.

Paulus predikte het "*evangelie van God*" aan de Joden en Grieken in Thessalonica, en sommigen geloofden het. Toen predikte Timotheüs het "*evangelie van Christus*" aan de gelovigen van het "*evangelie van God*", en sommigen geloofden het. Toen Paulus van hun geloof in het "*evangelie van Christus*" hoorde, bad hij dat hij zou mogen "*volmaken, hetgeen aan uw geloof ontbreekt*". (1Thess.3:10). Dat is Paulus zijn prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid dat ze zouden worden versterkt door een goed begrip van wie zij in Christus zijn, en Christus in hen. Dat is de uitwerking van wat Paulus zei in:

"Rom.1:11-12: 11 Want ik verlang om u te zien, opdat ik u enige geestelijke gave mocht mededelen, ten einde gij versterkt zoudt worden; 12 Dat is, om mede vertroost te worden onder u, door het onderlinge geloof, zo het uwe als het mijne.

In Romeinen 1, vers 8, hadden de Romeinen geloof, maar het was geloof in het "*evangelie van God".*

“Rom.1:8: Eerstelijk dank ik mijn God door Jezus Christus over u allen, dat uw geloof verkondigd wordt in de gehele wereld.

Paulus wilde hen met het "*evangelie van Christus*" versterken en hun opbouwing bevorderen zoals dat in de hoofdstukken 6, 7 en 8 van Romeinen wordt vermeld.

Deel 8; punt 19.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE 19:

TERUGBLIK OP HET GEHELE PROCES IN THESSALONICA.

“1Thess.1:5: Want ons Evangelie is onder u niet alleen in woorden geweest, maar ook in kracht, en in den Heiligen Geest, en in vele verzekerdheid; gelijk gij weet, hoedanigen wij onder u geweest zijn om uwentwil.

In Handelingen 18, toen Paulus 1 Thessalonicenzen 1, vers 5 schreef met gebruikmaking van de term “*ons evangelie*”, keek hij terug naar Thessalonica, nadat zowel Paulus zijn prediking van het “*evangelie van God*” in Handelingen 17, vers 3 werd geloofd, als nadat Timotheüs zijn prediking van het “*evangelie van Christus”* in 1 Thessalonicenzen 3 verzen 2 tot en met 7 werd geloofd, dus nadat ze beide hadden geloofd waren ze versterkt.

Dus in Handelingen 18, toen Paulus 1 Thessalonicenzen schreef, kende Paulus de feiten waarover hij schreef in 1 Thess. 3 de verzen 6 en 7, dat de Thessalonicenzen Timotheüs hadden geloofd betreffende het "*evangelie van Christus*", toen Paulus hem gezonden had, in 1 Thessalonicenzen 3 de verzen 1 en 2, en gered werden door het "*evangelie van Christus*" in 1Thessalonicenzen 3, NIET in 1 Thessalonicenzen 2 of 1, of in Handelingen 17, verzen 1-10.

Met andere woorden, toen Paulus voor het eerst begon met het schrijven van 1 Thessalonicenzen 1 de verzen 1 en 5, wist hij alreeds dat de Thessalonicenzen geloofden, niet alleen het “*evangelie van God*” gepredikt door Paulus, maar eveneens “*ons evangelie*”, het "*evangelie van Christus*" dat Timotheüs tot hen predikte onder leiding van Paulus, "mede-arbeidende", en het zenden in 1 Thessalonicenzen 3:1-7.

Deel 8. Punt 20

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

De "BEDELING DER GENADE GODS" WORDT NIET GENOEMD VÓÓR HANDELINGEN 20.

Laten we eens kijken naar enkele verzen die Paulus schreef aan geredde mensen in Thessalonika.

"2Thess.2:13-14: 13 Maar wij zijn schuldig altijd God te danken over u, broeders, die van den Heere bemind zijt, dat u God van den beginne verkoren heeft tot zaligheid, in heiligmaking des Geestes, en geloof der waarheid; 14 Waartoe Hij u geroepen heeft door <u>ons Evangelie</u>, tot verkrijging der heerlijkheid van onzen Heere Jezus Christus.

Merk op dat Paulus "*van den beginne*" zei, NIET "vanaf het begin van de bedeling der genade Gods". Paulus zei "van den beginne" daarmee bedoeld hij Ef. 1, de verzen 4 en 18 en Romeinen 8, de verzen 29 en 30.

"Ef.1:4: Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, voor de grondlegging der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde;

"Ef.1:18: Namelijk verlichte ogen uws verstands, opdat gij moogt weten, welke zij de hoop van Zijn roeping, en welke de rijkdom zij der heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen;

"Rom.8:29-30: 29 Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen. 30 En die Hij te voren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt.

Nogmaals, het was God die heeft geroepen, niet Paulus of het evangelie van Paulus. God riep hen door het evangelie van Paulus (ons evangelie). Het "*evangelie van God*" plaatst niemand in het koninkrijk, ook plaatst het niemand in de hemelse gewesten. Het identificeert wie Jezus is zodat ze in staat werden gesteld om te kiezen om het "*evangelie van het koninkrijk*" of het "*evangelie van Christus*" te geloven, afhankelijk van welk evangelie ze op dat moment hoorden en geloofden.

Laat het me herhalen, het was "IN DIE TIJD", gedurende de bedeling van het evangelie van Christus voordat de vermindering van Israël eindigde in Handelingen 28 de verzen 25 tot en met 29.

(1 Korinthiers 3:5-8, 7:17-20).

<u>Deel 8. punt 21</u>.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

<u>ER IS GEEN REDDING IN ALLEEN HET "EVANGELIE VAN GOD".</u>

Er is GEEN redding in het "*evangelie van God*". Lees het en zie het in Romeinen 1, verzen 1, tot en met 4.

"Rom.1:1-4: 1 Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot <u>het Evangelie van God</u>, 2 (Hetwelk Hij te voren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften). 3 Van Zijn Zoon, Die geworden is uit het zaad van David, naar het vlees; 4 Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar den Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden) namelijk Jezus Christus, onzen Heere:

Niets in het "*evangelie van God*" belooft "u zult gered worden" of "om eeuwig te leven". Het maakt het evangelie ter redding mogelijk in de "verborgenheid van Christus", maar alleen het "*evangelie van God*" redt niemand.

Er zijn geen verzen die zeggen dat Paulus het "*evangelie van Christus*" in Thessalonica predikte om gered te worden voordat Timotheüs werd gezonden in 1 Thessalonicenzen 3 de verzen 1 en 2. In 1 Thessalonicenzen vertelt Paulus dat de Thessalonicenzen gered werden, maar Paulus zegt niet dat het door zijn prediking in Handelingen 17 was dat ze gered werden. In 1 Thessalonicenzen 3, de verzen 6 en 7, was Paulus vertroost om te horen dat zij geloof hadden in het "*evangelie van Christus*" dat Timotheüs tot hen predikte in 1 Thessalonicenzen 3 vers 2. Paulus was vertroost. Hij kende hun geloof in het "*evangelie van God*", maar hij had nog niet eerder geweten van hun geloof in het *"evangelie van Christus"* ter redding.

Sommige mensen proberen te zeggen dat Paulus zijn reddings-evangelie beschrijft als het goede nieuws van God, namelijk "*het evangelie van God*". Maar dat is in tegenspraak met wat Paulus schreef en predikte. Ze proberen de Oud Testamentische profetieën over de verlossing van God opnieuw te etiketteren als het "*evangelie van God*". Maar het "*evangelie van God*" is nergens als zodanig getiteld in het Oude Testament. Voor de definitie of beschrijving van het "*evangelie van God*" moeten we naar Nieuw Testamentische uitspraken gaan over het "*evangelie van God*".

Ze proberen het "*evangelie der genade Gods*" te herbenoemen als het "*evangelie van God*", om 1 Thessalonicenzen 2 de verzen 2, 8 en 9, over het "*evangelie van God*", te negeren zoals Paulus dat heeft gepredikt in Thessalonica in Handelingen 17 verzen 1 tot en met 10, voordat hij uit de stad werd verwijderd.

Deel 8. Punt 22.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

HET EVANGELIE VAN GOD IS SPECIFIEKER DAN ENKEL DE PROFETIEËN.

Paulus zijn evangelie van Christus wordt nooit beschreven als een voortzetting van het evangelie van God. Dat is slechts een persoonlijke interpretatie dat door sommige mensen wordt gebruikt om de theorie te behouden dat het Paulus was die de reddingsboodschap in Thessalonica predikte, in plaats van dat ze het later, voor de eerste keer, van Timotheüs in 1 Thessalonicenzen 3, verzen 1 tot en met 7, hoorden.

Paulus werd NIET GEZONDEN om vóór Handelingen 20 tot alle mensen te prediken, of hij nu predikte tot alle soorten mensen of niet is onbelangrijk. (Handelingen 20:24, Efeziërs 3:8). Paulus scheidt zijn vroege en zijn latere evangeliën. Het evangelie van Paulus is het evangelie van Christus / het evangelie der genade Gods.

Het evangelie van Paulus is NIET de sluitsteen van progressieve openbaring. Het is NIET het laatste deel van progressieve openbaring. Het is NIET zonder meer verdere informatie over het vorige programma. Het is een nieuwe openbaring betreffende een nieuwe manier om Gods redding aan de mensheid uit te delen. Het evangelie der genade Gods is een voortzetting van het evangelie van Christus, maar NIET een voortzetting van het evangelie van God. De voortzetting van Gods progressieve openbaring zal het koninkrijk van Israël worden, vanuit de hemel, in de toekomst.

Deel 8. Punt 23.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

EVANGELIE VAN GOD VÓÓR HET EVANGELIE VAN CHRISTUS VÓÓR HET EVANGELIE DER GENADE GODS.

Er zijn sommige mensen die zeggen dat "*mijn evangelie*" beperkt was tot het EVANGELIE DER GENADE GODS in de BEDELING DER GENADE GODS.

Maar zodra je met hen begint te praten over het Bijbelse gebruik van het "*evangelie van Christus*", proberen ze het onderwerp te veranderen in het *" evangelie der genade Gods".* Het is alsof ze proberen het "*evangelie van Christus"* te negeren.

Paulus predikte geen geprofeteerd evangelie om gered te worden. Paulus predikte echter een geprofeteerd evangelie, alleen NIET VOOR REDDING. Paulus predikte niet meer dan één evangelie voor redding. Paulus predikte

echter meer dan één evangelieboodschap, maar niet meer dan één evangelieboodschap VOOR REDDING.

Paulus predikte het "**evangelie van God**" in: Romeinen 1:1-4, Handelingen 9:20,22,27, Handelingen 17:2-3, en 1Thessalonicenzen 2:2,8,9.

Paulus predikte het "**evangelie van Christus**" in Romeinen 1:16, 2:16, 15:29, 16:25, eerste Korinthiërs 9:18, tweede Korintiërs 10:14, en 2 Timoteüs 2:8-10.

Paulus predikte het "**evangelie van de onbesnedenen**" (Galaten 2:7).

Paulus predikte het "**evangelie der genade Gods**" (Handelingen 20:24, Efeziërs 3:8, Kolossenzen 1:3-6).

Deel 8 Punt 24

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE 24:

IK SCHAAM MIJ DES EVANGELIES VAN CHRISTUS NIET.

Romeinen 1 vers 16 staat nog steeds in mijn King James Bible. Ook in onze Statenvertaling.

"Rom.1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, ***eerst den Jood, en ook den Griek.***

"*Eerst den Jood, en ook den Griek*" betekent **NIET** "voor alle mensen". Dat kwam later in de Schrift.

Deel 8 Punt 25

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

WANNEER IS HET EVANGELIE BETREFFENDE ONZE REDDING BEGONNEN.

Sommige mensen begrijpen verkeerd wat wij als Bijbel-gelovigen zeggen wat de Bijbel leert. Ze lijken te denken dat we zeggen dat Paulus NIET de verborgenheid van redding predikte tot Handelingen 18 vers 22. Ze zeggen dat het gewoon Christus was die Zijn toekomstige, bredere ZENDING aan Paulus openbaarde. Paulus zijn reddings-evangelie begon met zijn eigen redding in Handelingen 9, en de prediking, door Paulus, van het christelijk verlossingspatroon werd niet eerder geregistreerd dan in Handelingen 13.

Deel 8 Punt 26

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

EVANGELIE VAN CHRISTUS IS VÓÓR HET EVANGELIE DER GENADE GODS.

De vroegste geïnspireerde tekst die ik kan vinden die het "*evangelie van Christus*" noemt is:

"Gal.1:6: Ik verwonder mij, dat gij zo haast wijkende van dengene, die u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt tot een ander Evangelie;

"Gal.1:7: Daar er geen ander is; maar er zijn sommigen, die u ontroeren, en het EVANGELIE VAN CHRISTUS willen verkeren.

Dat zou hetzelfde evangelie zijn waar Paulus naar verwees in Galaten 2, vers 7, zoals het staat in de vergadering van Handelingen 15 van degenen uit de twee groepen kerken. Daar noemde Paulus "zijn evangelie": "*het evangelie der voorhuid*".

"Gal.2:7: Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis;

Het vroegste geïnspireerde geschrift waarin ik het "*evangelie der genade Gods*" kan vinden, is:

"Hand.20:24: Maar ik acht op geen ding, noch houde mijn leven dierbaar voor mijzelven, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, en den dienst, welken ik, van den Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen het Evangelie der genade Gods.

"Hand.20:25: En nu ziet, ik weet, dat gij allen, waar ik doorgegaan ben, predikende het Koninkrijk Gods, mijn aangezicht niet meer zien zult.

In Galaten 1 de verzen 6 en 7, verschijnt het "*evangelie van Christus*" in de tijdperiode van Handelingen 15, vóórdat het latere "*evangelie der genade Gods"* in Handelingen 20 verschijnt.

Ze staan in een reeks, de één na de ander, in plaats dat het gelijktijdige parallelle evangeliën zijn. Beide evangeliën bevinden zich binnen het ene "*lichaam van Christus*".

Deel 9 Punt 27.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

THESSALONICA ONDER EEN MICROSCOOP.

We zullen Thessalonika onder een microscoop plaatsen met behulp van een lijst met verzen specifiek uit 1 Thessalonicenzen en Handelingen. In de Bijbel heeft de Heer dat op unieke wijze voor ons gedaan met Thessalonica. We zullen deze lijst met verzen doornemen door Schrift met Schrift te vergelijken.

Ik hoop dat onze aandacht zal worden gericht op dingen die we eerder over het hoofd hebben gezien. Ik weet dat ik dingen zag die ik nog niet eerder had gezien. We zullen op twee plaatsen lezen, met opmerkingen: Handelingen hoofdstuk 17 en 1 Thessalonicenzen hoofdstuk 2 en 3. Laten we beginnen in Handelingen hoofdstuk 17, vers 1.

"Hand.17:1-4: 1 En door Amfipolis en Apollonia hun weg genomen hebbende, kwamen zij te Thessalonica, alwaar een synagoge der Joden was.

2 En Paulus, gelijk hij gewoon was, ging tot hen in, en drie sabbatten lang handelde hij met hen uit de Schriften,

3 Dezelve openende, en voor ogen stellende, dat de Christus moest lijden en opstaan uit de doden, en dat deze Jezus is de Christus, Dien ik, zeide hij, ulieden verkondige.

4 En sommigen uit hen geloofden, en werden Paulus en Silas toegevoegd, en van de godsdienstige Grieken een grote menigte, en van de voornaamste vrouwen niet weinige.

We zien in Handelingen 17 de verzen 2 en 3, dat Paulus "*handelde met hen uit de Schriften".* Mensen kunnen naar je toe komen en zeggen: "laten we redeneren over de Bijbel". Wat ze daar gewoonlijk mee bedoelen is het argumenteren tegen hetgeen er in de Bijbel staat. Ze zeggen: "Wel, hij bedoelde dat niet. Wat hij werkelijk bedoelde, is dit". Toen Paulus die term "*handelde met hen uit de Schriften*" gebruikte, ging hij verder met het definiëren ervan. In Handelingen 17, vers 3, definieert Paulus het "handelen" als "openende en voor ogen stellende", het woord van God openen en zeggen wat het betekent. Paulus gebruikte het woord van God om het woord van God te bevestigen en uit te leggen.

"Hebr. 6:13: Want als God aan Abraham de belofte deed, dewijl Hij bij niemand, die meerder was, had te zweren, zo zwoer Hij bij Zichzelven,

Dat is wat Paulus deed. Hij gebruikte wat God had gezegd als het grootst mogelijke bewijs. En wat was het dat Paulus hen liet zien vanuit de geopende Schrift? Paulus laat uit de Schriften de identiteit van Jezus Christus zien.

“Christus moest lijden en opstaan uit de doden, en dat deze Jezus is de Christus, Dien ik, zeide hij, ulieden verkondige.

Jezus Christus is de opgestane Messias. Dat is het "*evangelie van God*". U kunt Romeinen 1, vers 3 en 4 in lijn brengen met Handelingen 17, vers 3, ze zijn bijna identiek. En Romeinen 1, vers 1 - 4, zijn het "*evangelie van God*". Paulus zei dat hij hun het “*evangelie van God*” aanbood, namelijk wie Jezus is en de identiteit van Jezus. Voordat Paulus hen ook maar iets vertelde over hoe men gered moest worden, of hoe men gered kan worden, of wat het evangelie van redding is, zorgde hij ervoor dat zij wisten en geloofden wie Jezus is.

Hand. 17:4 zegt dat:

“sommigen uit hen geloofden, en werden Paulus en Silas toegevoegd,…….”.

Hij wilde hen niet DUMPEN. Hij wou met hen beginnen te vergaderen. Dat was wat Christus hem had opgedragen in 1 Korinthiërs 9 de verzen 12 en 16 tot en met 18.

“1Kor.9:12: Indien anderen deze macht over u deelachtig zijn, waarom niet veel meer wij? Doch wij hebben deze macht niet gebruikt, maar wij verdragen het al, opdat wij niet enige verhindering geven aan <u>het Evangelie van Christus</u>.

“1Kor.9:16-18: 16 Want indien ik het Evangelie verkondige, het is mij geen roem; want de nood is mij opgelegd. En wee mij, indien ik het Evangelie niet verkondig!

17 Want indien ik dat gewillig doe, zo heb ik loon, maar indien onwillig, de uitdeling is mij evenwel toebetrouwd.

18 Wat loon heb ik dan? Namelijk dat ik, het Evangelie verkondigende, het Evangelie van Christus kosteloos stelle, om mijn macht in het Evangelie niet te misbruiken.

Paulus kreeg de opdracht om aan de Joden en Grieken het “*evangelie van Christus*” uit te delen in een bedeling van het evangelie. Ze gingen samen verder met Paulus.

Ze wilden met Paulus samenkomen. Zoals we zullen zien, geloofden niet allen.

“Hand.17:5: Maar de Joden, die ongehoorzaam waren, dit benijdende, namen tot zich enige boze mannen uit de marktboeven, en maakten, dat het volk te hoop liep, en beroerden de stad; en op het huis van Jason aanvallende, zochten zij hen tot het volk te brengen.

“de Joden, die ongehoorzaam waren, dit benijdende……”.

“en beroerden (oproer veroorzaken) *de stad”.*

We ontdekken, terwijl we door dit microscoopproces gaan, dat Paulus die vergaderingen van gelovigen over moest geven aan Timotheüs ter versterking omdat Paulus uit Thessalonica werd verdreven. Dat was niet het einde ervan. God had een plan om die hele situatie in Thessalonica in slow motion te zetten, zodat we, als door een microscoop, konden zien wat er in die synagogen gebeurde als Paulus naar een stad als Antiochië, Filippi, Thessalonica, Korinthe of Efeze zou komen of waar hij ook ging in het verkondigen van het evangelie.

Laten we verder gaan met enkele andere verzen die vertellen wat er vervolgens gebeurde. Toen we in Handelingen 17, de verzen 1 tot en met 4, lazen, was Paulus in Thessalonica. We zullen hierna kijken naar wat Paulus later, in de tijdperiode van Handelingen 18, schreef aan de Thessalonicenzen. Tegen die tijd, had Paulus geleerd betreffende de meeste van de dingen die hij normaliter zou hebben ontdekt als hij had kunnen blijven in Thessalonica.

"1 Thess.2:1-2: 1 Want gij weet zelven, broeders, onzen ingang tot u, dat die niet ijdel is geweest;

2 Maar, hoewel wij te voren geleden hadden, en ook ons smaadheid aangedaan was, gelijk gij weet, te Filippi, ……".

Herinnert u de zin en het incident: "*de stokbewaarder te Filippi*"? (Hand.16:23) Paulus en Silas waren in Filippi in de gevangenis gegooid. Ze werden schandelijk behandeld te Filippi.

"1Thess.2:2: Maar, hoewel wij te voren geleden hadden, en ook ons smaadheid aangedaan was, gelijk gij weet, te Filippi, zo hebben wij nochtans vrijmoedigheid gebruikt in onzen God, om <u>het Evangelie van God</u> tot u te spreken in veel strijds.

Dus daar in Thessalonica was er veel strijd. Er was verdrukking waartoe hij bereid was om er doorheen te gaan om het "*evangelie van God*" te prediken waartoe hij nog was afgezonderd in de bedeling van het "*evangelie van Christus*". Niettemin was Paulus trouw om tot hen het "*evangelie van God*" te spreken, de Bijbelse feiten over wie Jezus is. Vrijmoedig sprekende, ondanks veel strijd, wist Paulus zeker, en noemde precies, wat de juiste naam is van het evangelie dat hij daar destijds predikte. Paulus predikte de naam, of identiteit van Jezus, dat Hij de Messias is, opgestaan uit de dood.

"1Thess.2:3: Want onze vermaning……".

Te vermanen is om naderbij te komen, of om op naleving aan te dringen. Dus vermaning roept hen dicht bij de waarheid, om zich aan de waarheid te houden, om de waarheid te geloven, hen in actie te roepen.

“1Thess.2:3: Want onze vermaning is niet geweest uit verleiding, noch uit onreinigheid, noch met bedrog;

“1Thess.2:4: Maar, gelijk wij van God beproefd zijn geweest, dat ons het Evangelie zou toebetrouwd worden,……”.

En dat is het evangelie waar Paulus hier over heeft gesproken, het "*evangelie van God*". Hij is er niet op vooruit gelopen.

“1Thess.2:4: Maar, gelijk wij van God beproefd zijn geweest, dat ons het Evangelie zou toebetrouwd worden, alzo spreken wij, niet als mensen behagende, maar Gode, Die onze harten beproeft.

Dat is goed voor ons allemaal om in gedachten te houden, God te behagen, en niet de mensen. Paulus was het evangelie toebetrouwd. Dat is Romeinen 1, vers 1:

“Rom.1:1: Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot <u>het Evangelie van God</u>,

“1Thess.2:5: Want wij hebben nooit met pluimstrijkende woorden omgegaan, gelijk gij weet, noch met enig bedeksel van gierigheid; God is getuige!

Een bedeksel van gierigheid zou het feit verdoezelen dat we uw geld willen.

“1Thess.2:6: Noch zoekende eer uit mensen, noch van u, noch van anderen; hoewel wij u tot last konden zijn als Christus' apostelen;

Over wie spreekt Paulus als de meervoudige apostelen van Christus. Bekijk het eerste vers in 1 Thessalonicenzen.

“1Thess.1:1: Paulus, en Silvanus, en Timotheus, aan de Gemeente der Thessalonicensen, welke is in God den Vader, en den Heere Jezus Christus: genade zij u en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.

Dus Paulus had het over zichzelf, Timotheus en Silvanus als apostelen van Christus. Noch Silvanus, noch Timotheus werden door Christus aangewezen als apostel van de Heidenen. Alleen Paulus was enkelvoudig: "DE APOSTEL VAN DE HEIDENEN", en we hebben zijn geïnspireerde geschriften die we vandaag volgen omdat Paulus onze apostel is. Silvanus en Timotheus waren uitgezonden apostelen in een meer algemene zin. Ze werden met Paulus gezonden op deze apostolische reis. Ze hadden verantwoordelijkheid. Ze gingen uit, predikten het evangelie, maakten mensen bewust van het "*evangelie van God*" en dan, het "*evangelie van Christus*".

<u>Deel 10; Punt27</u>.

“1Thess.2:7: Maar wij zijn vriendelijk geweest in het midden van u, gelijk als een voedster haar kinderen koestert;

Paulus ging door strijd, verdrukking en lijden om het "*evangelie van God*" tot hen te brengen. En toch was hij zachtaardig onder hen, zoals een voedster haar kinderen koestert.

“1Thess.2:8: Alzo wij, tot u zeer genegen zijnde, hebben u gaarne willen mededelen niet alleen <u>het Evangelie van God</u>,……”.

Als je Paulus hoort vertellen over iets dat volgt op het "*evangelie van God*" denk je meteen dat Paulus misschien gaat zeggen niet alleen het *“evangelie van God* ", maar daarna hebben we voor jullie het "*evangelie van Christus*" hoe je gered kunt worden". Ja, dat was de volgende stap in Paulus zijn manier van werken. Maar in deze context denk ik niet dat dit het is waar Paulus naar toe leidt. Ik denk dat Paulus hier spreekt over de ellende die hij heeft doorgemaakt om ons het evangelie te brengen.

“1Thess.2:8-9: 8 Alzo wij, tot u zeer genegen zijnde, hebben u gaarne willen mededelen niet alleen <u>het Evangelie van God</u>, maar ook onze eigen zielen, daarom dat gij ons lief geworden waart.

9 Want gij gedenkt, broeders, onzen arbeid en moeite; want nacht en dag werkende, opdat wij niemand onder u zouden lastig zijn, hebben wij het <u>Evangelie van God</u> onder u gepredikt.

Tot op deze tijd heeft Paulus nog steeds niet aan de Thessalonicenzen vermeld over hetgeen er na het "*evangelie van God*" komt; het evangelie van God gaat over wie Jezus is, dat Hij de Messias is, opgestaan uit de dood. Laten we kijken wat er daarna gebeurde. Daarvoor moeten we teruggaan naar Handelingen 17, verzen 5 tot en met 16. Hier zien we Paulus verslag doen van de ellende, beproeving en lijden waar hij doorheen is gegaan.

“Hand.17:4: En sommigen uit hen geloofden, en werden Paulus en Silas toegevoegd, en van de godsdienstige Grieken een grote menigte, en van de voornaamste vrouwen niet weinige.

“Hand.17:5: Maar de Joden, die ongehoorzaam waren,…….“.

De King James Bible zegt: *“Acts 17:5: But the Jews which believed not,* (maar de Joden die niet geloofden,)……*”.* Dat is duidelijker als “ongehoorzaam” zijn.

Hier, net als in Handelingen 14 de verzen 1 en 2, kun je vier categorieën mensen zien: Joden die geloofden, Joden die niet geloofden, Heidenen die geloofden (vaak Grieken genoemd), en Heidenen die niet geloofden (en

vreemdelingen die hun eigen goden hebben, zie Efeze 2, vers 12, hoofdstuk 4, vers 18, en Kolossenzen 1, vers 21).

"Hand.17:5: Maar de Joden, die ongehoorzaam waren, dit benijdende, namen tot zich enige boze mannen uit de marktboeven, en maakten, dat het volk te hoop liep, en beroerden de stad; en op het huis van Jason aanvallende, zochten zij hen tot het volk te brengen.

Kunt u zich de strijd en het leed voorstellen?

"Hand.17:6: En als zij hen niet vonden, trokken zij Jason en enige broeders voor de oversten der stad, roepende: Dezen, die de wereld in roer hebben gesteld, zijn ook hier gekomen;

De gelovige kleine kudde had zijn uitwerking al gehad. Mensen wisten van hen.

Hand.17:7-10: 7 Welke Jason in zijn huis genomen heeft; en alle dezen doen tegen de geboden des keizers, zeggende, dat er een andere Koning is, namelijk een Jezus.

U ziet dat ze hun woorden zodanig trachten te formuleren om de overheid aan hun kant te krijgen.

8 En zij beroerden de schare, en de oversten der stad, die dit hoorden.

9 Doch als zij van Jason en de anderen vergenoeging ontvangen hadden, lieten zij hen gaan.

10 En de broeders zonden terstond des nachts Paulus en Silas weg naar Berea; welke, daar gekomen zijnde, gingen heen naar de synagoge der Joden;

Ze hadden niet het voorrecht om zich aan verlegenheid over te geven. Ze deden moeilijke dingen, dingen waarvan de Heer wilde dat ze die zouden doen, en ze gingen uit en zij deden het.

U en ik zouden moeite hebben om die dingen te doen, maar wetend dat de Heer wil dat we doen wat Hij ons heeft opgedragen, zouden ook wij uit moeten gaan en het doen.

Trouwens zijn er dingen die we moeten doen: van anderen houden, vooral van gelovigen, opgebouwd worden door het woord van God te bestuderen, Paulus zijn leringen doorgeven aan getrouwe mensen (2 Tim. 2:2), dat soort dingen. Wij die geloofd hebben uit genade door geloof, moeten dat doen.

"Hand. 17:11: En dezen waren edeler, dan die te Thessalonica waren, als die het woord ontvingen met alle toegenegenheid,……..".

Let op het onderscheid tussen "openheid van geest", bereid zijn om iets te accepteren, en "*bereidheid van geest*", het bereid zijn om hun eigen

vooropgezette ideeën met de waarheid te vergelijken, niet met de ideeën van iemand anders, maar met de waarheid.

"Hand. 17:11 En dezen waren edeler, dan die te Thessalonica waren, als die het woord ontvingen met alle toegenegenheid = (met alle bereidheid van geest)*, onderzoekende dagelijks de Schriften, of deze dingen alzo waren.*

Sommige mensen hebben commentaar gegeven, geklaagd en betoogd door te zeggen: "als ze de Schriften doorzochten, dan was het geen verborgenheid. Maar er was een eerdere niet geopenbaard evangelie en programma dat God had, dat Hij aan Paulus openbaarde. Het was een verborgenheid geweest. Maar dit is NIET die verborgenheid. Dit was in het Oude Testament. Paulus onderwees nog steeds het "*evangelie van God*".

Probeer u zich te herinneren dat, voordat de Heer naar het kruis ging, toen Hij zijn apostelen verzamelde in Caesarea Filippi in Mattheüs 16, vers 13, Hij tegen hen zei:

"Matth. 16:13: 13 Als nu Jezus gekomen was in de delen van Cesarea Filippi, vraagde Hij Zijn discipelen, zeggende: Wie zeggen de mensen, dat Ik, de Zoon des mensen, ben? 14 En zij zeiden: Sommigen: Johannes de Doper; en anderen: Elias; en anderen: Jeremia of één van de profeten. 15 Hij zeide tot hen: Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben? 16 En Simon Petrus, antwoordende, zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.

Zeggen dat Hij de Christus is, betuigt het Messiasschap en het Zoonschap van Jezus. Dan, vijf verzen later, voegde de Heer het andere element toe, dat Hij zou doen:

"Matth. 16:21: …en ten derden dage opgewekt worden.

De opstanding van Christus is het andere deel van het "*evangelie van God*".

Deze feiten over Jezus waren er dus. Ze stonden in Psalm 2, Psalm 16, Psalm 110, Jesaja 7, Jesaja 9, Jesaja 53, Jesaja 60 en 61. Ze werden op veel plaatsen in de Schrift gevonden. Ze waren voorzegd. Deze feiten waren geprofeteerd. Maar niet het verborgen gedeelte van deze feiten. Voordat Christus de verborgenheid aan Paulus openbaarde, was het onbekend dat u gered zou worden door te geloven dat Christus stierf voor uw zonden. Dat deel was een verborgenheid, nimmer eerder verteld, en onbekend vóór de openbaring van de verborgenheid, door Christus, aan Paulus. Dat was en is de enige manier om een onvergeeflijk persoon te redden.

Vervolgens zullen we zien wat er gebeurde tijdens Paulus zijn reis naar Thessalonica, Beréa en Athene. We proberen uit deze twee bronnen te

achterhalen wat de volgorde van de gebeurtenissen was en wat de werkwijze van Paulus was. We vergelijken 1 Thessalonicenzen 2 en 3 met Handelingen 17.

"Hand.17:12: Velen dan uit hen geloofden, en van de Griekse eerlijke vrouwen en van de mannen niet weinige.

Dus deze Joden en Grieken te Berea deden het volgende:

"onderzoekende dagelijks de Schriften, of deze dingen (wat Paulus predikte over het "*evangelie van God*") *alzo waren".*

Er staat dat zij geloofden, dus moeten ze hebben geconstateerd dat "*deze dingen alzo waren".*

Wat geloofden zij toen? Geloofden zij het verborgen "*evangelie van Christus*" dat Hij was gekruisigd voor hun zonden?

Als ze de Schrift doorzochten om het te vinden en het toen geloofden, dan was wat ze zochten, wat Paulus alreeds had gepredikt, de Bijbelse feiten over wie Jezus is, het "*evangelie van God*", NIET de verborgenheid. Ze zochten, vonden en geloofden dat Jezus de opgestane Messias is.

Dus, wanneer er hier in Handelingen 17, vers 12, staat dat velen van hen geloofden, zeg of denk niet "geweldig", er kwamen toen veel mensen in het "lichaam van Christus". Ze waren nog NIET in het "*lichaam van Christus*". Zij waren gelovigen die geloofden dat Jezus de Messias is, opgestaan uit de dood. Dat alleen redt niemand. Dit is alleen "in de naam van Jezus" geloven.

<u>Deel 11; nog steeds punt 27</u>

"Hand. 17:13: Maar als de Joden van Thessalonica……".

De JODEN van THESSALONICA .... Daar zijn ze weer. Veroorzakers van problemen, of toch niet? Ze probeerden het tenminste te zijn.

"Hand. 17:13: 13 Maar als de Joden van Thessalonica verstonden, dat het Woord Gods ook te Berea van Paulus verkondigd werd, kwamen zij ook daar en bewogen de scharen.

"Hand. 17:14: Doch de broeders zonden toen van stonde aan Paulus weg, dat hij ging als naar de zee;…….".

Dat klinkt een beetje stiekem, nietwaar, een beetje geheim. Met andere woorden, het lijkt erop dat je "ergens" heen gaat.

"Hand. 17:14: Doch de broeders zonden toen van stonde aan Paulus weg, dat hij ging als naar de zee; maar Silas en Timotheus bleven aldaar.

Nu komen we dus bij het volgende vers, Handelingen 17, vers 15, en er is ook iets vreemds aan de manier waarop dit vers is geschreven.

“Hand. 17:15: En die Paulus geleidden, brachten hem tot Athene toe;….”.

Handelingen 17 vers 15a eindigt met een dubbele punt.

Opmerking van de vertaler: De King James Bible heeft inderdaad een dubbele punt. De Statenvertaling heeft een punt komma. (einde citaat).

Het is alsof Paulus had gezegd: zij die Paulus leidden brachten hem naar Athene, en hier is hoe die reis naar Athene plaatsvond. Het is alsof ze vermelden dat de hele reis in Athene zal eindigen, maar dat ze Berea nog niet hebben verlaten om naar Athene te gaan.

Dat is vergelijkbaar met wat Lukas zei in het beschrijven van Paulus zijn reis naar Jeruzalem in Handelingen 18 de verzen 18 tot en met 22. In Handelingen 18, vers 18, zei Lukas dat Paulus ...

“Hand. 18:18: ……nam hij afscheid van de broederen, en scheepte van daar naar Syrie;……..”.

Was Paulus toen in Syrië na die uitspraak? Paulus zou door Syrië gaan om naar Jeruzalem te gaan. Maar in het volgende vers, Handelingen 18 vers 19, ziet u dat Paulus onderweg stopte voordat hij in Syrië aankwam, namelijk in Efeze, voordat hij daadwerkelijk in Syrië of Jeruzalem was.

In Handelingen 17 vers 15, bereidde Paulus zich voor om Berea te verlaten en naar Athene te gaan. Berea ligt ten noorden van Athene, in de buurt van de kust van de Egeïsche Zee. Omdat Paulus daar niet heen is gegaan, ging hij blijkbaar naar Athene via een landroute die geleid werd door "*zij die Paulus geleidden*".

“Hand. 17:15: En die Paulus geleidden, brachten hem tot Athene toe; en als zij bevel gekregen hadden aan Silas en Timotheus, dat zij op het spoedigste tot hem zouden komen, vertrokken zij.

Hoorde je dat? Na al die beschrijvingen vertrokken ze toen pas van Berea. Voordat één van hen daadwerkelijk Berea had verlaten, gaf Paulus de opdracht, met betrekking tot “hen die geleidden", aan Timotheüs voordat iemand van hen daadwerkelijk Berea had verlaten. Alle drie, Paulus, Silas en Timotheüs verlieten Berea en alle drie ontmoetten ze elkaar in Athene. Maar Paulus zou er het eerst aankomen, en de weg die Silas en Timotheüs namen zou ook de opdracht vervullen van 1Thessalonicenzen 3 vers 2.

“1 Thess.3:2: En hebben gezonden Timotheus, onzen broeder, en Gods dienaar, en onzen medearbeider in het Evangelie van Christus, om u te versterken, en u te vermanen van uw geloof;

“Hand. 17:15: En die Paulus geleidden……..

“Acts 17:15 “They that conducted Paul…… … en als zij bevel gekregen hadden aan Silas en Timotheus, dat zij op het spoedigste tot hem zouden komen.

De opdracht was aan Silas en Timothiüs. Wie was in die groep in een positie om opdrachten te geven? PAULUS! Paulus gaf de opdracht, aan hen die hem hadden begeleid, om Silas en Timotheüs te vertellen dat ze met spoed naar hem toe moesten komen.

Ze begonnen allemaal vanuit Berea, en ze gingen allemaal naar Athene, dus waarom zouden Silas en Timotheüs niet met Paulus reizen op de route van Berea naar Athene? En waarom moest Paulus hun zeggen om met spoed bij hem te komen en hij in Athene op hen zou wachten? Timotheüs had de verantwoordelijkheid gekregen om te versterken voordat hij Paulus in Athene zou ontmoeten. Dus Timotheüs moest ergens anders heen vóór hij in Athene aan zou komen. Laten we vooruit zien naar de opdracht die Paulus aan Timotheüs gaf in 1 Thessalonicenzen 3, de verzen 1 en 2.

“1 Thess.3:1-2: 1 Daarom, deze begeerte niet langer kunnende verdragen, hebben wij gaarne willen te Athene alleen gelaten worden;

2 En hebben gezonden Timotheus, onzen broeder, en Gods dienaar, en onzen medearbeider in <u>het Evangelie van Christus</u>, om u te versterken, en u te vermanen van uw geloof;

Dus na het geven van die opdracht werd Paulus naar Athene geleid door degenen die Paulus leidden.

De Bijbel zegt trouwens niets over de leer van degenen die Paulus begeleiden in Handelingen 17 vers 15, maar ze moesten wel betrouwbaar zijn. Het kunnen best enkele mensen zijn geweest die in Christus waren, de Wijnstok, voordat Paulus in Christus was, het lichaam van Christus.

Dat geeft een bevestigend bewijs om mensen te ontwapenen die beweren dat God zich vergiste door ze "in Christus", de Wijnstok te noemen, en degenen hetzelfde te benoemen die "in Christus" zijn, in het lichaam van Christus. Ze zijn niet in dezelfde groep en daarom gaf God de groepen verschillende namen. Van Israël en de kleine kudde is nimmer gezegd dat ze in een lichaam zijn.

“Hand. 17:16: En terwijl Paulus hen te Athene verwachtte, werd zijn geest in hem ontstoken, ziende, dat de stad zo zeer afgodisch was.

Nu gaan we naar de tijdsperiode van Handelingen 18, toen Paulus 1 Thessalonicenzen schreef, om naar de opmerkingen van Paulus te zien terwijl hij terugkijkt naar die situaties in Handelingen 17.

Tegen de tijd dat Paulus begon met het schrijven van 1 Thessalonicenzen 1, vers 1, had hij alreeds de dingen geleerd waarover Paulus in de hele brief over praat, de informatie over wat er was gebeurd en hem was verteld waarover hij eerst schreef in de 1 Thessalonicenzen, hoofdstuk 5.

Speciaal over de ontvangst door de Thessalonicenzen toen Timotheüs hen bediende met het "*evangelie van Christus*" die is gekruisigd voor onze zonden. Paulus wist aangaande hun reactie, van geloof, op het evangelie der zaligheid, dat Timotheüs, teruggegaan zijnde, tot hen had gepredikt.

Laten we doorgaan naar 1 Thessalonicenzen 2 vers 13 tot en met 18.

"1 Thess.2:13: Daarom danken wij ook God zonder ophouden, dat, als gij het Woord der prediking van God van ons ontvangen hebt, gij dat aangenomen hebt, niet als der mensen woord, maar (gelijk het waarlijk is) als Gods Woord, dat ook werkt in u, die gelooft.

Er is een goed principe om te onthouden, of je nu in deze studie zit of in een andere studie.

Miles Coverdale schreef aan hen die gered zijn:

"Het zal u enorm helpen de Schrift te begrijpen, als u er op let, niet alleen wat gesproken of geschreven is, maar van wie, en aan wie, met welke woorden, op welk tijdstip, waar, met welke bedoeling, onder welke omstandigheden, beschouwen wat er vóóraf gaat en wat er na komt". (einde citaat)

"1 Thess. 2:14: Want gij, broeders, zijt navolgers geworden…….".

Toen Paulus 1 Thessalonicenzen 2 vers 14 schreef wist hij al wat er gebeurd was in 1Thessalonicenzen hoofdstuk 3, dat zij *"het evangelie van Christus"* hadden ontvangen om gered te worden met Christus als hun enige Redder. U kunt hier een aanwijzing in zien. Paulus zei dat:

"als gij het Woord der prediking van God van ons ontvangen hebt"……. dat ook (King James Bible: "krachtig") *werkt in u, die gelooft".*

Zij waren gelovigen, maar hij zou dat niet geweten hebben totdat hij de informatie kreeg die hij ontving in 1Thessalonicenzen 3 vers 1 tot en met 7.

"1Thess.2:14: Want gij, broeders, zijt navolgers geworden der Gemeenten Gods, die in Judea zijn, in Christus Jezus;……..".

Kom hier nu niet in de war zoals sommige mensen. De "Gemeenten Gods" waren de verstrooide "*kleine kudde*". Paulus zegt NIET dat u een deel van de kleine kudde bent geworden. Dat zegt hij NIET. Jazeker, de Gemeenten Gods waren in Christus Jezus. Maar zoals we eerder hebben laten zien, waren ze in

Christus, in de Wijnstok van Johannes 15. Ze waren NIET in het lichaam van Christus.

"1Thess.2:14: Want gij, broeders, zijt navolgers geworden der Gemeenten Gods, die in Judea zijn, in Christus Jezus; dewijl ook gij hetzelfde geleden hebt van uw eigen medeburgers, gelijk als zij van de Joden;

Dit is de wijze waarop zij volgelingen waren van de Gemeenten Gods die in Judea in Christus Jezus zijn.

"…….dewijl ook gij hetzelfde geleden hebt van uw eigen medeburgers, gelijk als zij van de Joden

Ziet u het, er zijn daar twee parallelle situaties. Paulus zei dat de Joden, de kleine kudde in Judea, leden vanwege de ongelovige Joden in Judea. Insgelijks, leden jullie, als gelovigen, gelijksoortige dingen van jullie eigen landgenoten, de de ongelovige Joden, rondom Thessalonica, volgens Handelingen 17 vers 5. Laat u dus niet misleiden.

<u>Deel 12; nog steeds punt 27</u>

Laten we met dat alles in gedachten opnieuw 1 Thessalonicenzen 2, vers 14 lezen.

"1Thess.2:14-15: 14 Want gij, broeders, zijt navolgers geworden der Gemeenten Gods, die in Judea zijn, in Christus Jezus; dewijl ook gij hetzelfde geleden hebt van uw eigen medeburgers, gelijk als zij van de Joden;

15 Welke ook gedood hebben den Heere Jezus, en hun eigen profeten; en ons hebben vervolgd, en Gode niet behagen, en allen mensen tegen zijn;

Dat is een vrij stevige constatering. Maar dat is wat ze waren. Dat was de laatste generatie rebellen van de ongelovige Joden voordat ze aan het einde van het boek Handelingen terzijde werden gesteld. Paulus gaat verder met het uiteenzetten van wat hij bedoelde met die stevige constatering:

"1 Thess.2:16: En verhinderen ons te spreken tot de heidenen, dat zij zalig mochten worden; ……..".

Welnu, welke Heidenen waren er in Thessalonika, in de synagoge, dat de ongelovige Joden Paulus verboden om het "*evangelie van Christus*" tot hen te prediken, opdat zij zouden worden gered? Ze probeerden te voorkomen dat Paulus verder predikte tot de Grieken in de synagoge in Handelingen 17 de verzen 4 tot en met 10. Die Grieken waren, in deze context, de enige Heidenen waarvan de Joden Paulus verboden om tot hen te prediken.

“Hand. 17:4: En sommigen uit hen geloofden, en werden Paulus en Silas toegevoegd, en van de godsdienstige Grieken een grote menigte, en van de voornaamste vrouwen niet weinige.

In Handelingen 17 vers 5 hebben de ongelovige Joden in de synagoge van Thessalonica Paulus verboden het "*evangelie van Christus*" te verkondigen aan de Heidenen, die de Grieken waren, en ook niet aan iemand anders.

“Hand. 17:5: Maar de Joden, die ongehoorzaam waren, dit benijdende, namen tot zich enige boze mannen uit de marktboeven, en maakten, dat het volk te hoop liep, en beroerden de stad; en op het huis van Jason aanvallende, zochten zij hen tot het volk te brengen.

Sommige mensen proberen de formulering te verdraaien of om de toepassing zodanig te veranderen waardoor ze hun eigen mening kunnen behouden.

“1Thess.2:16: En verhinderen ons te spreken tot de heidenen, dat zij zalig mochten worden;…….”.

Bij een eerste lezing, als u verwacht dat dit betekent "aan alle heidenen", zou u het opvatten als "aan alle heidenen", terwijl alles wat het zegt is "*tot de heidenen"*, hetgeen betekent "de heidenen die er alreeds bij hoorden".

Als u verwacht dat Paulus nu al naar alle Heidenen gaat, zelfs zonder dat er ooit iemand naar de “verre” Heidenen is gestuurd, is het net alsof de hele Heidenwereld het doel was. Maar dat is NIET wat het zegt of betekent. Paulus had het over de Heidenen die aanwezig waren in de synagoge waarover we lezen in Handelingen 17, de verzen 4 tot en met 10. Paulus wilde NIET suggereren dat Christus hem al had GEZONDEN om de zaligheid tot ALLE mensen te prediken.

“Hand. 17:4: En sommigen uit hen geloofden, en werden Paulus en Silas toegevoegd, en van de godsdienstige Grieken een grote menigte, en van de voornaamste vrouwen niet weinige.

Die Heidenen zouden allemaal Grieken zijn geweest, NIET Grieken volgens nationaliteit, maar zoekenden, waarvoor het Griekse rijk bekend stond. Zij zouden Heidense zoekenden geweest zijn, op zoek naar de wijsheid en kennis van God, die naar de plaatsen kwamen waar de wijsheid en kennis van God aanwezig was, zoals de Geschriften in de synagogen. Die zoekende Heidenen, Grieken genaamd, kwamen naar de synagogen om te horen uit de Schriften en ze leerden over Gods verbonden met Israël, en daarom zegenden ze Israël zoals de Schriften zeiden om te doen, en hun tienden brachten ze naar de synagogen.

Dat is hoe de Grieken Paulus als eerste te horen kregen, samen met de Joden. Paulus ging naar de synagogen toen hij zei dat Christus hem GEZONDEN had om te doen:

“eerst den Jood, en ook den Griek”.

“Rom.1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.

Hij ging naar de synagogen waar de Schriften bewaard werden, en hij predikte het "*evangelie van God*" uit die geschriften.

Drie keer in hoofdstuk 2 van 1 Thessalonicenzen verduidelijkte Paulus in de verzen 2, 8 en 9 dat hij het “*evangelie van God*” tot hen had gepredikt. Paulus identificeerde dat Jezus de opgestane Messias is. In Thessalonika leed Paulus om het evangelie aan de Heidenen te brengen, zoals de kerken van God in Judea deden.

Ze verboden het Paulus en probeerden hem te weerhouden om tot de Heidenen te spreken in de synagoge in Thessalonika, nadat een grote schare Grieken het “*evangelie van God*” geloofde in Hand. 17 vers 4.

“Hand. 17:4-5: 4 En sommigen uit hen geloofden, en werden Paulus en Silas toegevoegd, en van de godsdienstige Grieken een grote menigte, en van de voornaamste vrouwen niet weinige.

5 Maar de Joden, die ongehoorzaam waren, dit benijdende, namen tot zich enige boze mannen uit de marktboeven, en maakten, dat het volk te hoop liep, en beroerden de stad; en op het huis van Jason aanvallende, zochten zij hen tot het volk te brengen.

Dat is één plaats waar de Grieken opdaagden. Daar waren ze. Wat was hun dienst? Waarom worden de Grieken uitgekozen om tot hen te prediken? Volgens Romeinen 11 vers 11, is het zo dat zij Israël zullen verwekken tot jaloezie: "Ik wil wat zij hebben". Degenen die het "*evangelie van Christus*" van Paulus geloven, kregen nu vergeving. Ze kregen nu het leven. Ze hoefden niet te wachten en volharden tot het einde om gered te worden, zoals Israël. (Matth. 24:13).

Zoals Paulus ging van synagoge naar synagoge, gingen degenen die het fundamentele "*evangelie van God*" geloofden, dat Paulus predikte, over wie Jezus is, (zij) samen met Paulus, en vergaderden met hem om Paulus te horen prediken het "*evangelie van Christus*" over wat Christus voor hen had gdaan.

En ze konden gered worden door te geloven dat Christus stierf voor hun zonden. Dat is het wat volgens de Schriften was in:

“1 Kor.15:3-4: 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;

4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

Er stond in Jesaja geschreven dat Christus zou sterven VOOR DE ZONDEN VAN ISRAËL. Maar het zegt NIET hoe het van toepassing zou zijn op Israël.

“Jesaja 53:8: Hij is uit den angst en uit het gericht weggenomen; en wie zal Zijn leeftijd uitspreken? Want Hij is afgesneden uit het land der levenden; om de overtreding Mijns volks is de plage op Hem geweest.

“Jesaja 53:11: Om den arbeid Zijner ziel zal Hij het zien, en verzadigd worden; door Zijn kennis zal Mijn Knecht, de Rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen.

De profetie van Jesaja Jesaja 53 zegt NIET hoe Israël die ongerechtigheid kon afwenden. Het zegt niet: geloof in het offer van de komende Rechtvaardige Dienaar om vergeven en gered te worden. Het zegt dat Zijn zondoffer hen zou verlossen, maar hoe? Wat was Israëls deel? Ze moesten de verbonden en de geboden en de besnijdenis en de Sabbat en al dergelijke dingen onderhouden. Dat was het lot van Israël.

Daarom was het "NAAR DE SCHRIFTEN" dat Christus zou sterven voor de zonden van Israël. Paulus schreef 1 Korinthiërs "*aan de gemeente Gods die te Korinthe is".* Volgens Galaten 1 vers 13, bestond en functioneerde de Gemeente Gods, in Handelingen 9 vers 1, voordat Paulus werd gered als het eerste lid van het lichaam van Christus in Handelingen 9, vers 6.

“Gal.1:13: Want gij hebt mijn omgang gehoord, die eertijds in het Jodendom was, dat ik uitnemend zeer de Gemeente Gods vervolgde, en dezelve verwoestte;

Dus "*de Gemeente Gods die te Korinthe is*" had dezelfde status als de kleine kudde, de koninkrijkskerk in Jeruzalem die ook de Gemeente van God wordt genoemd in Handelingen 20, vers 28, in 1 Korinthiërs 11, vers 22, in 1 Korinthiërs 15, vers 9, en op andere plaatsen. Dat betekent dat TOEN Paulus schreef: "Christus stierf voor ONZE zonden", dat "ONZE" Israël was, "ONZE zonden" waren de zonden van Israël.

Dat beperkte het "*evangelie van Christus*" NIET voor een vreemde Heiden om te geloven dat hij gered zou worden. Maar het beperkte Christus zijn “ZENDING“ van Paulus door eerst naar de Jood en ook naar de Griek te gaan, EN DAT verhinderde de vervreemde Heidenen (Ef.2:11-12) van HET HOREN van het “*evangelie van Christus*” om het te geloven en gered te worden.

De vervreemde Heidenen werden op die manier verhinderd, totdat Christus Paulus zijn “ZENDING” uitbreidde naar alle mensen in Handelingen 20 vers 6, volgens Filippenzen 4 vers 15. De vervreemde Heidenen werden op die manier verhinderd, MAAR dat was minder beperkend dan voordat het evangelie van Christus überhaupt bekend was. Deze mensen tot wie Paulus predikte, werden anders gered dan door de leer van Israël. Het was een nieuw model dat Christus is begonnen met de onvergeeflijke Saulus van Tarsus die gered werd op weg naar Damascus.

Onder de microscoop van Thessalonica werd dat proces onderbroken. Paulus liet hen niet in de steek, om zo te zeggen. Volgens 1 Thessalonicenzen 2 vers 18, probeerde Paulus tweemaal terug te keren naar Thessalonica, maar Satan verhinderde het hem.

In plaats van dat Paulus onmiddellijk redding predikte aan degenen die het “*evangelie van God*” geloofden, werd hij uit Thessalonika verdreven, en in 1 Thessalonicenzen hoofdstuk 3 moest Paulus zijn “medearbeider in het evangelie van Christus”, Timotheüs, sturen om hen te dienen met het "*evangelie van Christus*", het evangelie om gered te worden en om hen te versterken en, zoals we zagen, gebeurde dat waarschijnlijk precies daar in Handelingen 17, de verzen 14 tot en met 16.

Het is heel interessant hoe dit hele proces in Thessalonica in de loop van de tijd werd uitgebreid om ons te openbaren wat de volgorde van God was. Paulus zijn manier van werken was om het “*evangelie van God*” te prediken, en niet eerder het “*evangelie van Christus*”, het evangelie ter redding, te prediken, dan nadat de mensen in eerste instantie het “*evangelie van God*” hadden geloofd.

Nu willen we doorgaan met het lezen van 1 Thessalonicenzen 2 vers 16.

“1Thess.2:16: En verhinderen ons te spreken tot de heidenen, dat zij zalig (gered) *mochten worden;…….”.*

Er staat: "*zalig mochten worden*". Dat gaat niet over het "*evangelie van God*", maar dat gaat over het "*evangelie van Christus*", het evangelie der zaligheid.

“1 Thess.2:16: En verhinderen ons te spreken tot de heidenen, dat zij zalig mochten worden; opdat zij te allen tijd hun zonden vervullen zouden. En de toorn is over hen gekomen tot het einde.

Dus, die ongelovige Joden waren voorbij het punt om terug te kunnen keren. Die Joden hadden meerdere genadeboodschappen van God voorbij laten gaan, namelijk kansen om Paulus en "het evangelie van Paulus" te geloven. Die Joden werden afgebroken uit de olijfboom van Israël.

Laten we vervolgens kijken naar 1 Korinthiërs 7 de verzen 17, 18 en 20.

“1 Kor.7:17-18: 17 Doch gelijk God aan een iegelijk heeft uitgedeeld, gelijk de Heere een iegelijk geroepen heeft, dat hij alzo wandele; en alzo verordene ik in al de Gemeenten. 18 Is iemand, besneden zijnde, geroepen, die late zich geen voorhuid aantrekken; is iemand, in de voorhuid zijnde, geroepen, die late zich niet besnijden……20 Een iegelijk blijve in die beroeping, daar hij in geroepen is.

Dat werd alleen gegeven voor een bedeling van het evangelie, niet voor onze latere bedeling (de bedeling der genade Gods). U ziet dat er in Handelingen 18, vers 4, enkele Joden en Grieken uit de synagoge waren geweest die het “*evangelie van de besnijdenis*” al hadden gehoord, en in Handelingen 19 werden ze nog steeds in de “kleine kudde” geroepen, de besnijdenisgroep in 1 Korinthiërs 7, de verzen 17, 18 en 20. Ze maakten deel uit van het profetische overblijfsel van Israël, hoewel het volk van Israël al was gevallen, en hoewel Paulus alreeds het evangelie van Christus aan de Joden en Grieken predikte. In de Bijbel verwijst een overblijfsel altijd naar de weinigen UIT ISRAËL die geloven wat God hun heeft verteld, terwijl de meerderheid van Israël, Jacob, dwaalt. Dit profetische overblijfsel wordt genoemd in Romeinen 11, vers 7 en 8.

“Rom. 11:7-8: 7 Wat dan? Hetgeen Israel zoekt, dat heeft het niet verkregen; maar de uitverkorenen hebben het verkregen, en de anderen zijn verhard geworden. 8 (Gelijk geschreven is: God heeft hun gegeven een geest des diepen slaaps; ogen om niet te zien, en oren om niet te horen) tot op den huidigen dag.

Bovendien waren er enkele “*evangelie van God*” gelovende Joden en Grieken, uit de synagoge van Korinthe in Handelingen 18, vers 4, die, toen zij Paulus hoorden prediken het "*evangelie van de onbesnedenen*", het "*evangelie van Christus*", werden geroepen in de groep van onbesnedenen, het “*lichaam van Christus”.*

In Romeinen 11, de verzen 5 en 6, verwees Paulus naar dat genade-overblijfsel, van Joodse en Griekse gelovigen uit Israël, die ervoor kozen of werden uitverkoren om Gods genade te ontvangen die door Paulus, in die tijd, werd verkondigd als het "*evangelie van Christus*".

“Rom.11:5-6: 5 Alzo is er dan ook in dezen tegenwoordigen tijd een overblijfsel geworden, naar de verkiezing der genade. 6 En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken; anderszins is de genade geen genade meer; en indien het is uit de werken, zo is het geen genade meer; anderszins is het werk geen werk meer.

“2 Thess. 2:14: Waartoe Hij u geroepen heeft door ons Evangelie, tot verkrijging der heerlijkheid van onzen Heere Jezus Christus.

Zelfs in Handelingen 19, toen Paulus de Korinthe brief schreef, zei Paulus dat degenen die voorheen in de "kleine kudde" waren geroepen, de besnijdenis groep, nog steeds kon ontvangen en blijven in die roeping. Maar er was ook een genade-overblijfsel waarvan God wist dat ze geroepen waren in "*het lichaam van Christus*" door Paulus zijn *''evangelie van Christus*". Kijk naar deze verzen met betrekking tot Gods roeping.

"Rom. 8:30: En die Hij te voren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt.

"1 Kor. 1:9: God is getrouw, door Welken gij geroepen zijt tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus, onzen Heere.

<u>Deel 13; nog steeds punt 27</u>

Laten we verder lezen in 1 Thessalonicenzen 2 vers 17.

"1Thess.2:17-20: 17 Maar wij, broeders, van u beroofd geweest zijnde voor een kleine wijle tijds, naar het aangezicht, niet naar het hart, hebben ons te overvloediger benaarstigd, om uw aangezicht te zien, met grote begeerte. 18 Daarom hebben wij tot u willen komen (immers ik Paulus) eenmaal en andermaal, maar de satanas heeft ons belet. 19 Want welke is onze hoop, of blijdschap, of kroon des roems? Zijt gij die ook niet voor onzen Heere Jezus Christus in Zijn toekomst? 20 Want gij zijt onze heerlijkheid en blijdschap.

Als we naar 1 Thessalonicenze 3 gaan moeten we er aan herinnerd worden dat Paulus deze brief niet eerder schreef totdat al deze gebeurtenissen waren gebeurd. Hij vertelde wat er gebeurd was, hij was zich volledig bewust van de geruststellende en vreugdevolle uitkomst. Wat Paulus hier in hoofdstuk 3 gaat zeggen, kende hij reeds in hoofdstuk 2 toen hij driemaal schreef over het prediken van het "*evangelie van God*" aan hen.

"1 Thess. 3:1: Daarom, deze begeerte niet langer kunnende verdragen, hebben wij gaarne willen te Athene alleen gelaten worden;

Dat was het moment waarop Paulus weggestuurd werd uit Berea, om heimelijk te ontsnappen aan de opstandige Joden in Thessalonika. Ze deden net alsof hij naar de haven zou afdalen, maar in plaats daarvan brachten zij, die Paulus begeleiden, hem naar Athene, blijkbaar over land.

"1Thess. 3:2: En hebben gezonden Timotheus, onzen broeder, en Gods dienaar, en <u>onzen medearbeider in het Evangelie van Christus</u>, om u te versterken, en u te vermanen van uw geloof;

Daarom stuurde Paulus Timotheüs naar Thessalonica. Timotheüs was Paulus mededarbeider in het "*evangelie van Christus*". Timotheüs werd gezonden naar Thessalonika om tot hen het "*evangelie van Christus"*, "*mijn evangelie*", te prediken om hen te versterken.

"1 Thess.3:2: En hebben gezonden Timotheus, onzen broeder, en Gods dienaar, en onzen medearbeider in het Evangelie van Christus, om u te versterken,….".

Paulus wist dat, toen hij Timotheüs stuurde om hen het "*evangelie van Christus*" te prediken, het degenen die geloofden zou versterken. Het maakt ze stabiel, verzegeld in Christus. Alleen maar weten dat Jezus de opgestane Messias is, zoals Paulus daar kon prediken, versterkt u niet. Het is het fundament waarop het "*evangelie van Christus*" wordt gepredikt. Het is het fundament waarop het lichaam van Christus is gebouwd. Dat is een reden waarom Paulus altijd eerst het "*evangelie van God*" predikte en daarna het "*evangelie van Christus*".

"1 Thess. 3:1-2: 1 Daarom, deze begeerte niet langer kunnende verdragen, hebben wij gaarne willen te Athene alleen gelaten worden; 2 En hebben gezonden Timotheus, onzen broeder, en Gods dienaar, en onzen medearbeider in het Evangelie van Christus, om u te versterken, en u te vermanen van uw geloof;

Paulus zei "*van uw GELOOF*" .... Heeft u hierin GELOOF, of niet. Paulus maakte zich zorgen om hen, hij voelde zich ongemakkelijk omdat hij Thessalonika moest verlaten nadat hij het "*evangelie van God*" tot hen had gepredikt over wie Jezus was, maar hij had NIET de kans gehad om hen het "*evangelie van Christus*" te geven over wat Christus deed om hen te redden. Ze wisten het nog niet. Ze waren positief. Ze geloofden het "*evangelie van God".* Maar Paulus was gretig om hun reactie op het "*evangelie van Christus*" te horen nadat hij zijn mede-arbeider, Timotheüs, stuurde om hen te dienen.

"1 Thess. 3:3: Opdat niemand bewogen worde in deze verdrukkingen;……"..

Paulus schreef terug en zei: "Ze behandelden mij vreselijk, en ze behandelen jullie vreselijk." Denk aan Jason die geslagen werd en voor de overheid gesleept werd.

"1 Thess. 3:3-4: 3 Opdat niemand bewogen worde in deze verdrukkingen; want gij weet zelven, dat wij hiertoe gesteld zijn. 4 Want ook, toen wij bij u waren, voorzeiden wij u, dat wij zouden verdrukt worden, gelijk ook geschied is, en gij weet het.

Raak ook hier niet in de war. Paulus zei: "wij verdrukkingen zouden lijden". Ik dacht dat we verlost waren van de verdrukking. De verdrukkingen waar Paulus het hier over heeft, zei hij "waren reeds gebeurd". Het was al GEBEURD, het

was alreeds voorgekomen. Het was de verdrukking die de ongelovige Joden hem aandeden, toen hij het "*evangelie van God*" gaf aan gelovende Thessalonicenzen. Ze waren opstandigen die de hele stad wakker schudden, die deze schandelijke mannen, van de lagere soort, onderdak gaf. En achter al deze verdrukkingen zat Satan.

"1 Thess.3:4-5: 4 Want ook, toen wij bij u waren, voorzeiden wij u, dat wij zouden verdrukt worden, gelijk ook geschied is, en gij weet het.

5 Daarom ook……..".

Nu komen we tot het punt van dit alles. Als je hebt geslapen, LUISTER! Dit is het.

" 1Thess.3:5: Daarom ook deze begeerte niet langer kunnende verdragen, heb ik hem gezonden, om uw geloof te verstaan; ……".

Met andere woorden, Paulus zei: "Ik was erg benieuwd naar jullie GELOOF". "Ik kan bijna niet wachten om te horen over jullie GELOOF". Hun GELOOF was waar Paulus zich zo druk om maakte in vers 2.

"1 Thess. 3:5: Daarom ook deze begeerte niet langer kunnende verdragen, heb ik hem gezonden, om uw geloof te verstaan; of niet misschien de verzoeker u zou verzocht hebben, en onze arbeid ijdel zou wezen.

Met andere woorden, ze waren nog NIET versterkt. Ze waren nog NIET gered. Ze konden NIET verzegeld worden door het "*evangelie van God*" dat ze in Thessalonica hoorden en geloofden.

Ze moesten horen en geloven het evangelie der zaligheid, het "*evangelie van Christus*", dat Christus stierf voor hun zonden, dat Hij begraven was en dat Hij op de derde dag was opgestaan. Maar dat zijn slechts de feiten van dat mysterieuze evangelie betreffende hetgeen Christus deed om redding voor ons mogelijk te maken. Maar ons deel bevindt zich in andere verzen, dat u het namelijk individueel moet ontvangen, vanwege uw eigen toestand, als een zondaar die gered moet worden. Dat is het hoe gezegd wordt dat we ons deze redding eigen kunnen maken, dus voor onze eigen behoefte. Laten we naar die verzen, om gered te worden, kijken in:

"1Kor. 15:1-4:

1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen (= <u>ontvangen</u>) *hebt, in hetwelk gij ook staat;*

2 Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt.

3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;

4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

Tweemaal in deze vier verzen staat vermeldt om het het te ONTVANGEN, dat Paulus het ONTVANGT, en dat dit is wat zij moesten doen, het ONTVANGEN.

"1 Thess. 3:6-7: 6 Maar als Timotheus nu van ulieden tot ons gekomen was, en ons de goede boodschap gebracht had van uw geloof en liefde, en dat gij altijd goede gedachtenis van ons hebt, zeer begerig zijnde om ons te zien, gelijk wij ook om ulieden;

7 Zo zijn wij daarom, broeders, over u in al onze verdrukking en nood vertroost geworden door uw GELOOF;

Dat is de kern van de zaak. Dat is waar het allemaal over ging, HUN GELOOF. Paulus wilde uitzoeken of ze GELOOF hadden of niet. Paulus was behoorlijk bezorgd dat hij hen moest achterlaten zonder het goede nieuws te vertellen over wie Jezus is, hij vertelde hen dus NIET hoe ze gered konden worden.

Deel 14; nog steeds punt 27

"1 Thess. 3:7-8: 7 Zo zijn wij daarom, broeders, over u in al onze verdrukking en nood vertroost geworden door uw geloof; 8 Want nu leven wij, indien gij vast staat in den Heere.

En dat doen ze. Ze staan vast in de Heer. Paulus was erachter gekomen dat zij GELOOF hadden in het "*evangelie van Christus*" dat Timotheüs tot hen in vers 2 had gepredikt. Dat is het punt hier. Daarom is vers 8 verbonden met vers 7 door een punt-komma, en niet door een punt, omdat vers 7 en vers 8 samengaan. Nu gaan we verder met vers 9.

"1 Thess.3:9-10: 9 Want wat dankzegging kunnen wij Gode tot vergelding wedergeven voor u, vanwege al de blijdschap, waarmede wij ons om uwentwil verblijden voor onzen God? 10 Nacht en dag zeer overvloediglijk biddende, om uw aangezicht te mogen zien, en te volmaken, hetgeen aan uw geloof ontbreekt.

Wat zou dat zijn? Wat zou er ontbreken aan hun GELOOF? Tegen de tijd dat Paulus dit schreef, wist hij al dat ze gered waren. Dus het gaat niet om wat er ontbreekt aan hun positie. Ze zijn gered. Ze zijn verzegeld. Ze zijn geschikt gemaakt om samen te zitten in hemelse gewesten in Christus Jezus. Christus is in hen. Het ontbreekt hen niet langer aan hun positie, maar eerder aan hun GELOOF. Geloof is actief. Het leunt en vertrouwt doelbewust op het onderwerp

van hun geloof. Ze geloofden dat God hen voor veroordeling had behoed. Maar ze moesten weten hoe ze konden groeien in hun dagelijkse wandel. Dat heeft te maken met het andere deel van Gods wil, namelijk:

"tot kennis der waarheid komen".

"1 Tim.2:4: Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen.

Ze moesten op de hoogte gebracht worden van hun nieuwe positie in Christus, met alle voordelen van dien. Die groei tot volkomenheid in geloof wordt hier op zijn minst in deze zes gebieden onderwezen.

(1) HET BESTUDEREN VAN DE KENNIS VAN DE GEOPENBAARDE VERBORGENHEID VAN JEZUS CHRISTUS:

(2) HEILIGHEID:

(3) LIEFDE:

(4) STICHTEN:

(5) DE ARBEIDERS ERKENNEN EN ACHTEN:

(6) HEMELSE TOEKOMST.

(1) HET BESTUDEREN VAN DE KENNIS VAN DE GEOPENBAARDE VERBORGENHEID VAN JEZUS CHRISTUS:

"1 Thess. 3:10: Nacht en dag zeer overvloediglijk biddende, om uw aangezicht te mogen zien, en te volmaken, hetgeen aan uw geloof ontbreekt.

Dat geredde mensen komen tot kennis van de waarheid. (1Tim. 2:4).

En bevestigd worden door Jezus Christus te prediken, en NIET zomaar een prediking over Jezus Christus. Bevestigd worden door Jezus Christus te prediken naar de openbaring der verborgenheid. (Rom. 16:25-26).

"Rom. 16:25-26: 25 Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;

26 Maar nu geopenbaard is,……".

Dat sluit de prediking van Jezus Christus uit volgens de profetie in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes voor het BEVESTIGEN van gelovigen in het evangelie van Paulus in deze latere uitdeling (bedeling) van Gods genade.

De prediking van Jezus Christus volgens de profetie is de omschrijving waar Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes over gaan volgens:

“Rom. 15:8: En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen;

Dit betekent NIET dat Jezus Christus NIET gepredikt mag worden vanuit Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. Het is alleen zo dat Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes NIET zijn gegeven aan BEVESTIGDE gelovigen in het evangelie van Paulus namelijk dat Christus is gekruisigd voor onze zonden. Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes werden gegeven om de aardse volgelingen van Christus te informeren en te sterken, namelijk hen die zochten naar het koninkrijk vanuit de hemel dat alleen aan Israël was beloofd. Bevestigde gelovigen in het evangelie van Paulus, was hetgeen God ons heeft gegeven in Paulus zijn brieven, om Jezus Christus te prediken volgens de openbaring van de verborgenheid dat ALLEEN IN PAULUS ZIJN BRIEVEN wordt gevonden. (Romeinen 16:25-26).

“Rom. 16:25-26: 25 Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;

26 Maar nu geopenbaard is, en door de profetische Schriften, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt;

Het woord van God ontvangen door frequente rechtstreekse inname. (1 Thessalonicenzen 2:13; Handelingen 20:32).

“1 Thess. 2:13: Daarom danken wij ook God zonder ophouden, dat, als gij het Woord der prediking van God van ons ontvangen hebt, gij dat aangenomen hebt, niet als der mensen woord, maar (gelijk het waarlijk is) als Gods Woord, dat ook werkt in u, die gelooft.

“Hand. 20:32: En nu, broeders, ik bevele u Gode, en den woorde Zijner genade, Die machtig is u op te bouwen, en u een erfdeel te geven onder al de geheiligden.

Benaarstig u (King James vertaling: “bestudeer”) het woord van God. (2 Tim. 2:15).

*“2 Tim. 2:15: **Benaarstig u**, om uzelven Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid **recht snijdt**.* (Statenvertaling). (benaarstigen is “beijveren”).

Opmerking van de vertaler:

De tekst luidt volgens de King James Bible:

*"2 Tim. 2:15: **Study** to shew thyself approved unto God, a workman that needeth not to be ashamed, **rightly dividing** the word of truth.*

De NBG vertaling luidt als volgt:

*"2 Tim. 2:15: **Maak er ernst mede** u wél beproefd ten dienste van God te stellen, als een arbeider, die zich niet behoeft te schamen, **doch rechte voren trekt** bij het brengen van het woord der waarheid".*

We hebben dus: (1) "Benaarstig u" – (2) "Study" – (3) "Maak er ernst mede".

U kunt heel "ijverig" of "ernstig" bezig zijn met het lezen van de Bijbel. Velen hebben dat reeds één of meerdere keren gedaan. Dat hoeft helemaal niet te betekenen dat ze de Bijbel begrijpen. Om de Bijbel leren te begrijpen moet de Bijbel bestudeerd worden. Er moet altijd rekening worden gehouden met de "historische"- "Leerstellige"- en "Geestelijke betekenis".

Studiehulp: Miles Coverdale heeft in het verleden, tijdens de Protestantse Reformatie, een praktische tip gegeven voor het bestuderen van de Bijbel, het Woord van God, namelijk:

"Het zal tot grote hulp zijn om de Schrift te verstaan indien gij niet alleen opmerkt wat wordt gesproken of geschreven, maar over wie en tot wie, met welke woorden, in welke tijd, waar, met welke bedoeling, onder welke omstandigheden, maar ook beschouwen wat er aan voorafgaat en wat er na komt".

----------einde citaat----------

De Schrift toepassen op onze dagelijkse wandel. (Romeinen 6 en 7),

Teken en vermijd bedriegers die tegengesteld zijn aan Paulus zijn leer. (Romeinen 16:17-18).

"Rom. 16:17-18: 17 En ik bid u, broeders, neemt acht op degenen, die tweedracht en ergernissen aanrichten tegen de leer, die gij van ons geleerd hebt; en wijkt af van dezelve.

18 Want dezulken dienen onzen Heere Jezus Christus niet, maar hun buik; en verleiden door schoonspreken en prijzen de harten der eenvoudigen.

(2) HEILIGHEID:

“1 Thess. 4:7: Want God heeft ons niet geroepen tot onreinigheid, maar tot HEILIGMAKING.

“Kol. 2:6: Gelijk gij dan Christus Jezus, den Heere, hebt aangenomen, wandelt alzo in Hem;

(3) LIEFDE:

“1Thess. 4:9: Van de broederlijke LIEFDE nu hebt gij niet van node, dat ik u schrijve; want gij zelven zijt van God geleerd om elkander LIEF te hebben.

“1Thess.3:12: En de Heere vermeerdere u, en make u overvloedig in de liefde jegens elkander en jegens allen, gelijk wij ook zijn jegens u;

(4) STICHTEN:

“1 Thess. 5:11: Daarom vermaant elkander, en sticht de één den anderen, gelijk gij ook doet.

“Rom. 14:19: Zo dan laat ons najagen, hetgeen tot den vrede, en hetgeen tot de stichting onder elkander dient.

“Hand. 20:32: En nu, broeders, ik bevele u Gode, en den woorde Zijner genade, Die machtig is u op te bouwen, en u een erfdeel te geven onder al de geheiligden.

(5) <u>DE “ARBEIDERS” ERKENNEN EN ACHTEN</u>:

“1Thess.5:12-13: 12 En wij bidden u, broeders, erkent degenen, die onder u arbeiden, en uw voorstanders zijn in den Heere, en u vermanen;

13 En acht hen zeer veel in liefde, om huns werks wil. Zijt vreedzaam onder elkander.

“Fil. 3:17: Weest mede mijn navolgers, broeders, en merkt op degenen, die alzo wandelen, gelijk gij ons tot een voorbeeld hebt.

(6) <u>Terug in de tekst zien we onze HEMELSE TOEKOMST</u>.

“1 Thess.3:10-13: 10 Nacht en dag zeer overvloediglijk biddende, om uw aangezicht te mogen zien, en te volmaken, hetgeen aan uw geloof ontbreekt.

11 Doch onze God en Vader Zelf, en onze Heere Jezus Christus richte onzen weg tot u.

12 En de Heere vermeerdere u, en make u overvloedig in de liefde jegens elkander en jegens allen, gelijk wij ook zijn jegens u;

13 Opdat Hij uw harten versterke, om onberispelijk te zijn in heiligmaking, voor onzen God en Vader, in de toekomst van onzen Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

Bedenk dat "heiligen" geheiligden zijn, apart gezet, niet noodzakelijk menselijk. In feite vertelt Mattheüs 25, vers 31, dat die heiligen heilig zijn, of afgescheiden engelen, die Christus begeleiden bij zijn terugkeer naar de aarde.

"Matth. 25:31: En wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid, en al de heilige ENGELEN met Hem, dan zal Hij zitten op den troon Zijner heerlijkheid.

(6) HEMELSE TOEKOMST.

Het zesde groeiattribuut die we hier in deze passage zullen behandelen, is dat tegen de tijd van de terugkeer van de Heer naar de aarde, wij al zijn opgenomen om smetteloos bij de Heer te zijn in heiligheid.

Later, in 2 Thessalonicenzen 1, verzen 6 en 7, bevestigt Paulus opnieuw dat zeven jaar, nadat het lichaam van Christus is opgenomen om bij de Heer te zijn, we zullen rusten met Paulus, waar de Heer en het lichaam van Christus is, niet aan het strijden, niet in verdrukking, maar RUSTEN.

"2 Thess. 1:6-7: 6 Alzo het recht is bij God verdrukking te vergelden dengenen, die u verdrukken;

7 En u, die verdrukt wordt, verkwikking met ons, in de openbaring van den Heere Jezus van den hemel met de engelen Zijner kracht;

Wanneer de Heer wordt geopenbaard met Zijn machtige engelen is dit NIET de Opname. Degenen in het lichaam van Christus zullen alreeds zijn Opgenomen, en er staat dat ze verkwikt worden met Paulus en de Heer en de rest van het lichaam van Christus, omdat we opgenomen zijn om "*altijd met den Heere te wezen*". Dus, ten tijde van Christus zijn "tweede komst naar de aarde, tenminste zeven jaar na onze opname in de hemel, zullen wij bij Paulus en de andere gelovigen tot rust komen als "HET LICHAAM VAN CHRISTUS."

Deel 15; nog steeds punt 27

Nu we een goed begrip hebben van wat er in Thessalonika is gebeurd, laten we teruggaan en Paulus zijn groet van bemoediging bekijken, zijnde het eerste hoofdstuk van 1 Thessalonicenzen. Veel van dit eerste hoofdstuk van deze brief is zoals je zou verwachten. Paulus vertelde van wie het was, aan wie het was geschreven, een groet en een korte schets van wat de situatie is, voordat hij naar het hoofdgedeelte van de brief gaat.

"1Thess. 1:1: Paulus, en Silvanus, en Timotheus, aan de Gemeente der Thessalonicensen, welke is in God den Vader, en den Heere Jezus Christus: genade zij u en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.

Hoewel de eerste brief aan de Thessalonicenzen in Handelingen 18 werd geschreven, kort na Paulus zijn bezoek aan Thessalonica in Handelingen 17, richtte hij deze brief tot de "*Gemeente der Thessalonicenzen*", niet tot de synagoge van Thessalonica, waar hij het "*evangelie van God*" had gepredikt en de gelovigen samen kwamen met Paulus, ze vormden een groep, een vergadering. Dus toen Paulus later aan hen schreef, schreef hij over die bijeenkomst van gelovigen die samen gekomen waren.

"1 Thess.1:2-3: 2 Wij danken God altijd over u allen, uwer gedachtig zijnde in onze gebeden;

3 Zonder ophouden gedenkende het werk uws geloofs, en den arbeid der liefde, en de verdraagzaamheid der hoop op onzen Heere Jezus Christus, voor onzen God en Vader;

Paulus herinnerde zich die dingen in zijn gebeden. Hij zei:

"……..uwer gedachtig zijnde in onze gebeden;

3 Zonder ophouden gedenkende het werk uws geloofs, en den arbeid der liefde, en de verdraagzaamheid der hoop op onzen Heere Jezus Christus,…….".

Dat betekent dat, toen Paulus bad, hij bad over eeuwige dingen in de levens van de gelovigen, niet over tijdelijke dingen met betrekking tot ons vlees. Merk op dat hij bidt over hun geloof, liefde en hoop. Zijn niet geloof, hoop en liefde de drie dingen die Paulus, geïnspireerd, heeft ontvangen om ons te vertellen dat die drie voor altijd zullen blijven? Het zijn eeuwige dingen, geen tijdelijke. Laten we dat in ons achterhoofd houden, omdat we belang hechten aan gebed betreffende onze geestelijke groei en vooral aangaande de geestelijke groei van andere gelovigen waarvoor we bidden.

Merk ook op dat, voor gelovigen, elk van deze drie kenmerken gepaard gaat met iets doen, enige inspanning om het te bereiken. Ze hadden niet alleen GELOOF, maar dat geloof produceerde een "WERK VAN GELOOF". Ze hadden niet alleen LIEFDE, maar die liefde produceerde een "ARBEID VAN LIEFDE". Ze hadden niet alleen HOOP, maar die hoop leverde een verdraagzaamheid op, een "VERDRAAGZAAMHEID DER HOOP".

Wij zijn gered door alleen geloof in de genade van God, zonder onze werken. Maar nadat we gered zijn, bevinden we ons in een doorgeef relatie waarin Gods karakter en wil op aarde bekend wordt gemaakt door de gelovige.

"Titus 3:8: Dit is een getrouw woord, en deze dingen wil ik, dat gij ernstelijk bevestigt, opdat degenen, die aan God geloven, zorg dragen, om goede werken voor te staan; deze dingen zijn het, die goed en nuttig zijn den mensen.

"1 Thess. 1:4: Wetende, geliefde broeders, uw verkiezing van God;

Vergeet niet dat het woordenboek zegt dat een synoniem voor "VERKIEZEN" "KIEZEN" is. Dus "VERKIEZING" betekent "KIEZEN". Het is dus alsof Paulus zegt: "Wetende, geliefde broeders, uw KEUZE van God". En de volgende twee verzen, de verzen 5 en 6, beschrijven de KEUZE die die Thessalonikers hadden GEKOZEN.

Maar laten we, voordat we 1 Thessalonicenzen 1, de verzen 5 en 6, lezen hetgeen we ontdekten over wat Paulus wist toen hij zijn eerste brief schreef aan de Thessalonicenzen.

Toen Paulus ging zitten om deze brief, in Handelingen 18, te schrijven had hij het vertroostende, vreugdevolle nieuws van Timotheüs al ontvangen, dat het "*evangelie van God*" dat de Thessalonikers geloofden nu het reddende "*evangelie van Christus*" hadden ontvangen. Zoals hij schreef, combineerde Paulus de gebeurtenissen van zijn bezoek aan Thessalonika in Handelingen 17, de verzen 1 tot en met 8, met de gebeurtenissen van Timotheüs zijn missie / apostelschap naar Thessalonika waarover Paulus later schreef in het derde hoofdstuk van deze brief.

"1 Thess. 1:5-6: 5 Want ons Evangelie is onder u niet alleen in woorden geweest, maar ook in kracht, en in den Heiligen Geest, en in vele verzekerdheid; gelijk gij weet, hoedanigen wij onder u geweest zijn om uwentwil.

6 En gij zijt onze navolgers geworden, en des Heeren, het Woord aangenomen hebbende in vele verdrukking, met blijdschap des Heiligen Geestes;

"*Ons Evangelie*" waarover Paulus sprak in 1 Thessalonicenzen 1, vers 5, is het antwoord op hetgeen zij hebben verkozen in vers 4. Dat evangelie kwam tot hen in "kracht" om te redden, zoals Paulus zei dat het evangelie van Christus

deed in een bedeling van het evangelie eerst aan de Jood en ook aan de Griek in Romeinen 1 vers 16.

In 1 Korinthiërs 11, vers 1, zei Paulus:

"Weest mijn navolgers, gelijkerwijs ook ik van Christus.

Zie een goed voorbeeld daarvan in 1 Thessalonicenzen 1 vers 6. (zie hierboven). In veel beproeving ontvingen ze het woord het ("*evangelie van Christus*"), en werden ze volgelingen van Paulus.

"1 Thess. 1:7-9: 7 Alzo dat gij voorbeelden geworden zijt al den gelovigen in Macedonie en Achaje.

8 Want van u is het Woord des Heeren luidbaar geworden niet alleen in Macedonie en Achaje; maar ook in alle plaatsen is uw geloof, dat gij op God hebt, uitgegaan, zodat wij niet van node hebben, iets daarvan te spreken.

9 Want zijzelven verkondigen van ons, hoedanigen ingang wij tot u hebben, en hoe gij tot God bekeerd zijt van de afgoden, om den levenden en waarachtigen God te dienen;

"1 Thessalonians 1:7-9: 7 Alzo dat gij voorbeelden geworden zijt al den gelovigen in Macedonie en Achaje.

8 Want van u is het Woord des Heeren luidbaar geworden niet alleen in Macedonie en Achaje; maar ook in alle plaatsen is uw geloof, dat gij op God hebt, uitgegaan, zodat wij niet van node hebben, iets daarvan te spreken.

9 Want zijzelven verkondigen van ons, hoedanigen ingang wij tot u hebben, en hoe gij tot God bekeerd zijt van de afgoden, om den levenden en waarachtigen God te dienen;

AFGODEN!!!

Hadden ze AFGODEN in de synagoge in Thessalonica ???

Ja, ze hadden AFGODEN in de synagoge in Thessalonica !!!

Dat was ook NIET iets nieuws. Kijk naar wat Ezechiël bedroefde in Ezechiël 8, vers 6-16.

"Ezechiël 8:6-16: 6 En Hij zeide tot mij: Mensenkind, ziet gij wel, wat zij doen, de grote gruwelen, die het huis Israels hier doet, opdat Ik van Mijn heiligdom verre wegga? Doch gij zult nog wederom grote gruwelen zien.

7 Zo bracht Hij mij tot de deur van het voorhof. Toen zag ik, en ziet, er was een hol in den wand.

8 En Hij zeide tot mij: Mensenkind, graaf nu in dien wand. En ik groef in dien wand, en ziet, daar was een deur.

9 Toen zeide Hij tot mij: Ga in, en zie de boze gruwelen, die zij hier doen.

10 Zo ging ik in, en ik zag, en ziet, er was alle beeltenis van kruipende dieren en verfoeilijke beesten, en van alle drekgoden van het huis Israels, geheel rondom aan den wand gemaald.

11 En zeventig mannen uit de oudsten van het huis Israels, met Jaazanja, den zoon van Safan, staande in het midden van hen, stonden voor hun aangezichten; en een ieder had zijn rookvat in zijn hand, en een overvloedige wolk des reukwerks ging op.

12 Toen zeide Hij tot mij: Hebt gij gezien, mensenkind, wat de oudsten van het huis Israels doen in de duisternis, een ieder in zijn gebeelde binnenkameren? want zij zeggen: De Heere ziet ons niet, de Heere heeft het land verlaten.

13 En Hij zeide tot mij: Gij zult nog wederom grote gruwelen zien, die zij doen.

14 En Hij bracht mij tot de deur der poort van het huis des Heeren, die naar het noorden is, en ziet, daar zaten vrouwen, bewenende den Thammuz.

15 En Hij zeide tot mij: Hebt gij, mensenkind, dat gezien? Gij zult nog wederom grotere gruwelen zien dan deze.

16 En Hij bracht mij tot het binnenste voorhof van het huis des Heeren; en ziet, aan de deur van den tempel des Heeren, tussen het voorhuis en tussen het altaar, waren omtrent vijf en twintig mannen; hun achterste leden waren naar den tempel des Heeren, en hun aangezichten naar het oosten, en deze bogen zich neder naar het oosten voor de zon.

"1Thess.1:9-10: 9 Want zijzelven verkondigen van ons, hoedanigen ingang wij tot u hebben, en hoe gij tot God bekeerd zijt van de afgoden, om den levenden en waarachtigen God te dienen;

10 En Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Denwelken Hij uit de doden verwekt heeft, namelijk Jezus, Die ons verlost van den toekomenden toorn.

Het laatste deel van vers 9, en het eerste deel van vers 10, zijn het gecombineerde geloof van de Thessalonicenzen tot het "*evangelie van God*" en het "*evangelie van Christus*".

"1Thess.1:9b en 10a: 9 b…….hoe gij tot God bekeerd zijt van de afgoden, om den levenden en waarachtigen God te dienen; 10 a: En Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Denwelken Hij uit de doden verwekt heeft, namelijk Jezus……".

De rest van vers 10 is hun geloof in het "*evangelie van Christus*".

"1Thess. 1:10b:……namelijk Jezus, Die ons verlost van den toekomenden toorn".

“1Thess.1:9-10: 9 Want zijzelven verkondigen van ons, hoedanigen ingang wij tot u hebben, en hoe gij tot God bekeerd zijt van de afgoden, om den levenden en waarachtigen God te dienen;

10 En Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Denwelken Hij uit de doden verwekt heeft, namelijk Jezus, Die ons verlost van den toekomenden toorn.

Deel 16 punt 28.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

VOLGORDE VAN DE GEBEURTENISSEN IN THESSALONICA.

In Handelingen 18, toen Paulus 1 Thessalonicenzen schreef, en in hoofdstuk 1 vers 5, over “*ons evangelie*” sprak, keek hij terug op het proces dat de Thessalonicenzen hadden doorlopen.

Ten eerste bezocht Paulus de synagoge van die stad om de Joden te bezoeken, en hij handelde aldaar met hen uit de Schriften, zie Handelingen 17 de verzen 1 en 2.

“Hand. 17:1-2: 1 En door Amfipolis en Apollonia hun weg genomen hebbende, kwamen zij te Thessalonica, alwaar een synagoge der Joden was.

2 En Paulus, gelijk hij gewoon was, ging tot hen in, en drie sabbatten lang handelde hij met hen uit de Schriften,

Ten tweede, redeneerde Paulus met hen over het "*evangelie van God*" in hun eigen geschriften in Handelingen 17 vers 3 en 1 Thessalonicenzen 2, de verzen 2 en 8 en 9.

“Hand. 17:3: Dezelve openende, en voor ogen stellende, dat de Christus moest lijden en opstaan uit de doden, en dat deze Jezus is de Christus,……”.

“1 Thess.2:9: Want gij gedenkt, broeders, onzen arbeid en moeite; want nacht en dag werkende, opdat wij niemand onder u zouden lastig zijn, hebben wij het Evangelie van God onder u gepredikt.

Ten derde, 1 Thessalonicenzen 2:13, toen de Thessalonicenzen het "*evangelie van God*" hoorden, ONTVINGEN zij het als het woord van God.

“1Thess.2:13: Daarom danken wij ook God zonder ophouden, dat, als gij het Woord der prediking van God van ons ontvangen hebt, gij dat aangenomen hebt, niet als der mensen woord, maar (gelijk het waarlijk is) als Gods Woord, dat ook werkt in u, die gelooft.

Ten vierde, in Handelingen 17 vers 4, namen velen, die het evangelie van God geloofden, feiten aan over de identiteit van Jezus, en namen deel aan Paulus

zijn samenkomsten, niet gerelateerd aan de synagoge, waarschijnlijk in het huis van Jason.

“Hand. 17:4: En sommigen uit hen geloofden, en werden Paulus en Silas toegevoegd, en van de godsdienstige Grieken een grote menigte, en van de voornaamste vrouwen niet weinige.

Bedenk dat die "godsdienstige Grieken" in Handelingen 17 vers 4, de Heidenen zijn waarnaar Paulus verwees in 1 Thessalonicenzen 2 vers 16.

Ten vijfde, in Handelingen 17:5-9 en 1 Thessalonicenzen 2:14, 3:3-4, ondergingen de Thessalonicenzen dezelfde dingen als hun landgenoten, als de gemeenten van God in Judea van de Joden ondervonden. De ongelovige Thessalonische Joden zetten heel Thessalonica in rep en roer.

“Hand. 17:5-9: 5 Maar de Joden, die ongehoorzaam waren, dit benijdende, namen tot zich enige boze mannen uit de marktboeven, en maakten, dat het volk te hoop liep, en beroerden de stad; en op het huis van Jason aanvallende, zochten zij hen tot het volk te brengen.

6 En als zij hen niet vonden, trokken zij Jason en enige broeders voor de oversten der stad, roepende: Dezen, die de wereld in roer hebben gesteld, zijn ook hier gekomen;

7 Welke Jason in zijn huis genomen heeft; en alle dezen doen tegen de geboden des keizers, zeggende, dat er een andere Koning is, namelijk een Jezus.

8 En zij beroerden de schare, en de oversten der stad, die dit hoorden.

9 Doch als zij van Jason en de anderen vergenoeging ontvangen hadden, lieten zij hen gaan.

“1Thess.2:14: Want gij, broeders, zijt navolgers geworden der Gemeenten Gods, die in Judea zijn, in Christus Jezus; dewijl ook gij hetzelfde geleden hebt van uw eigen medeburgers, gelijk als zij van de Joden;

“1 Thess.3:3-4: 3 Opdat niemand bewogen worde in deze verdrukkingen; want gij weet zelven, dat wij hiertoe gesteld zijn.

4 Want ook, toen wij bij u waren, voorzeiden wij u, dat wij zouden verdrukt worden, gelijk ook geschied is, en gij weet het.

Ten zesde, in Handelingen 17 vers 10, stuurden de broeders Paulus veilig weg van Thessalonika naar Berea, en velen geloofden daar.

“Hand. 17:10: En de broeders zonden terstond des nachts Paulus en Silas weg naar Berea; welke, daar gekomen zijnde, gingen heen naar de synagoge der Joden;

Ten zevende 1 Thessalonicenzen 2:18 Tweemaal probeerde Paulus terug te keren naar Thessalonika, maar Satan belette dat.

"1 Thess. 2:18: Daarom hebben wij tot u willen komen (immers ik Paulus) eenmaal en andermaal, maar de satanas heeft ons belet.

Ten achtste Handelingen 17:13 De Thessalonische Joden kwamen en bewogen (of: beroerden) de Bereërs.

"Hand. 17:13: Maar als de Joden van Thessalonica verstonden, dat het Woord Gods ook te Berea van Paulus verkondigd werd, kwamen zij ook daar en bewogen de scharen.

Ten negende, in 1 Thessalonicenzen 3 de verzen 1, 2 en 7: toen Paulus naar Athene kwam, wachtte hij in spanning af en stuurde Timotheüs, zijn medearbeider in het "*evangelie van Christus*" om hen te versterken met betrekking tot hun GELOOF.

"1 Thess. 3:1-2: 1 Daarom, deze begeerte niet langer kunnende verdragen, hebben wij gaarne willen te Athene alleen gelaten worden;

2 En hebben gezonden Timotheus, onzen broeder, en Gods dienaar, en onzen medearbeider in het Evangelie van Christus, om u te versterken, en u te vermanen van uw geloof;

"1 Thess.3:7: Zo zijn wij daarom, broeders, over u in al onze verdrukking en nood vertroost geworden door uw GELOOF;

Ten tiende, Handelingen 17:15: Zij die Paulus moesten geleiden, ontvingen een opdracht voor Silas en Timotheüs om met spoed naar Paulus te komen.

"Hand. 17:15: En die Paulus geleidden, brachten hem tot Athene toe; …..".

Zouden Timotheüs en Paulus op dezelfde route kunnen zijn?

NEE, Timotheüs ging naar Thessalonica.

Hand. 17:16: Paulus wachtte in Athene op Timotheüs en Silas.

"Hand.17:15-16: 15 En die Paulus geleidden, brachten hem tot Athene toe; en als zij bevel gekregen hadden aan Silas en Timotheus, dat zij op het spoedigste tot hem zouden komen, vertrokken zij.

16 En terwijl Paulus hen te Athene verwachtte, werd zijn geest in hem ontstoken, ziende, dat de stad zo zeer afgodisch was.

Ten elfde, in 1 Thessalonicenzen 3 vers 6, kwam Timotheüs naar Paulus met nieuws over het GELOOF van de Thessalonicenzen.

“1Thess.3:6: Maar als Timotheus nu van ulieden tot ons gekomen was, en ons de goede boodschap gebracht had van uw geloof en liefde, en dat gij altijd goede gedachtenis van ons hebt, zeer begerig zijnde om ons te zien,……”.

Ten twaalfde, in 1 Thessalonicenzen 3 de verzen 6, 7 en 9, werd Paulus uiteindelijk vertroost, verlicht van zijn benauwdheid en blij toen hij hoorde dat de Thessalonicenzen GELOOF hadden in het evangelie van de zaligheid, het “*evangelie van Christus*”.

“1Thess.3:6-7: 6 Maar als Timotheus nu van ulieden tot ons gekomen was, en ons de goede boodschap gebracht had van uw geloof en liefde, en dat gij altijd goede gedachtenis van ons hebt, zeer begerig zijnde om ons te zien, gelijk wij ook om ulieden;

7 Zo zijn wij daarom, broeders, over u in al onze verdrukking en nood vertroost geworden door uw GELOOF;

“1Thess.3:9: Want wat dankzegging kunnen wij Gode tot vergelding wedergeven voor u, vanwege al de blijdschap, waarmede wij ons om uwentwil verblijden voor onzen God?

Ten dertiende, in 1 Thessalonicenzen 3: 8, en 10-13 was Paulus begerig om zijn leer voort te zetten, te stichten en de groei van de gelovigen in Thessalonika te beïnvloeden om begrip en vertrouwen te krijgen in de vele dingen die God in de gelovige doet, zoals hetgeen hij aangeeft in zijn brieven uit de Handelingen periode.

“1Thess.3:8: Want nu leven wij, indien gij vast staat in den Heere.

“1Thess. 3:10-13: 10 Nacht en dag zeer overvloediglijk biddende, om uw aangezicht te mogen zien, en te volmaken, hetgeen aan uw geloof ontbreekt.

11 Doch onze God en Vader Zelf, en onze Heere Jezus Christus richte onzen weg tot u.

12 En de Heere vermeerdere u, en make u overvloedig in de liefde jegens elkander en jegens allen, gelijk wij ook zijn jegens u;

13 Opdat Hij uw harten versterke, om onberispelijk te zijn in heiligmaking, voor onzen God en Vader, in de toekomst van onzen Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

Deel 18 nog steeds punt 28.

Paulus wist van alle dertien van deze gebeurtenissen en fasen, in de ervaring van Thessalonicenzen, toen hij ging zitten nadat ze allemaal waren gebeurd, en hij begon te schrijven.

“1Thess.1:1: Paulus, en Silvanus, en Timotheus, aan de Gemeente der Thessalonicensen, welke is in God den Vader, en den Heere Jezus Christus: genade zij u en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.

1 Thessalonicenzen 1, vers 5 "*ons evangelie*", en:

“1Thess.1:5: Want ons Evangelie is onder u niet alleen in woorden geweest, maar ook in kracht, en in den Heiligen Geest, en in vele verzekerdheid; gelijk gij weet, hoedanigen wij onder u geweest zijn om uwentwil.

1 Thessalonicenzen 1, vers 6 "*onze navolgers*", "*aangenomen hebbende*", en:

“1Thess.1:6: En gij zijt onze navolgers geworden, en des Heeren, het Woord aangenomen hebbende in vele verdrukking, met blijdschap des Heiligen Geestes;

1Thessalonicenzen 1, vers 9 "*tot God bekeerd zijt*”, en:

“1Thess.1:9: Want zijzelven verkondigen van ons, hoedanigen ingang wij tot u hebben, en hoe gij tot God bekeerd zijt van de afgoden, om den levenden en waarachtigen God te dienen;

1 Thessalonicenzen 1, vers 10 "*Die ons verlost*".

“1Thess.1:10: En Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Denwelken Hij uit de doden verwekt heeft, namelijk Jezus, Die ons verlost van den toekomenden toorn.

Paulus kende al deze gebeurtenissen en hun antwoord op het GELOOF in 1Thessalonicenzen 3 de verzen 6 en 7, zelfs voordat hij zijn eerste brief aan de Thessalonicenzen begon te schrijven.

Dus, bij het schrijven, in Handelingen 18, van 1 Thessalonicenzen, wist Paulus alles over wat hij zou gaan schrijven in 1 Thessalonicenzen 3, vers 6 en 7, dat de Thessalonicenzen Timotheüs geloofden betreffende het "*evangelie van Christus*", toen hij, vier verzen eerder, werd gezonden in 1 Thessalonicenzen 3, vers 1 en 2. En dat zij gered waren door het "*evangelie van Christus*" in 1Thessalonicenzen 3, niet in 1Thessalonicenzen 2 of 1, of in Handelingen 17, verzen 1-10. Paulus heeft het waarschijnlijk van Timotheüs gehoord tussen Handelingen 17, vers 15 en Handelingen 18, vers 5 (hoogstwaarschijnlijk in Handelingen 17:15). Met andere woorden, toen Paulus voor het eerst is begonnen met het schrijven van 1 Thessalonicenzen 1, verzen 1,5,9-10, wist hij al dat zij "*ons evangelie*" geloofden, het "*evangelie van Christus*" gepredikt tot hen door Timotheüs "medearbeidende", onder Paulus zijn leiding en zending (1 Thessalonians 3:2).

“1Thess.3:2: En hebben gezonden Timotheus, onzen broeder, en Gods dienaar, en onzen medearbeider in het Evangelie van Christus, om u te versterken, en u te vermanen VAN UW GELOOF;

Als Paulus dus zegt "*ons evangelie*" (wat een reddend evangelie was) betekent dat niet dat Paulus het reddingsevangelie van Christus in Thessalonica predikte in Handelingen 17, vers 1-10.

Deel 17, punt 29

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

HET EVANGELIE VAN GOD

In 1 Thessalonicenzen hoofdstuk 2, toen Paulus het evangelie verduidelijkte dat hij predikte toen hij in Handelingen 17 in Thessalonica was, verwees hij nooit naar het “*evangelie van Christus*”, of naar “*mijn evangelie*”, of naar “*ons evangelie*”, dat waren allemaal namen die Paulus in die tijd noemde zijn “*evangelie van Christus*”, gekruisigd voor onze zonden. Niettemin beweerde Paulus, driemaal in 1 Thessalonicenzen hoofdstuk 2, dat hij in Thessalonika het “*evangelie van God*” had gepredikt. Nogmaals, het is niet aan ons om aan te nemen of te leren dat Paulus iets anders moet hebben bedoeld dan de geïnspireerde woorden van God die hij zei, of die hij schreef.

Paulus schreef Romeinen 1 de verzen 1 tot en met 7, als een proloog of inleiding op zijn brief aan allen die in Rome zijn.

Die hele proloog is één zin. Maar volgens de context zijn alleen de verzen 1 tot en met 4 het “*evangelie van God*”. Het "*evangelie van God*" wordt beschreven of gedefinieerd in Romeinen 1 de verzen 1 tot en met 4, dat Jezus Christus de Zoon van God is, de Messias, die uit de dood is opgestaan.

“Rom.1:1-4: 1 Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God,

2 (Hetwelk Hij te voren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften).

3 Van Zijn Zoon, Die geworden is uit het zaad van David, naar het vlees;

4 Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar den Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden) namelijk Jezus Christus, onzen Heere:

Het "*evangelie van God*" is heel anders dan het "*evangelie van Christus*". God heeft GEEN fout gemaakt in het benoemen van de twee groepen informatie of feiten die hij gaf. De Bijbel zegt nimmer dat het "*evangelie van God*" een evangelie ter redding is. God is specifiek door nooit te zeggen dat alleen het

“*evangelie van God*” iemand tot of van iets redt. Het corrigeert slechts de rebellie van de mens tegen wie God is en wie Zijn Gezalfde is (voor redding en voor het koningschap). Het "*evangelie van God*" is een andere naam voor een andere groep feiten, verschillend van het "*evangelie van Christus*".

Het “*evangelie van Christus*” is het evangelie ter redding volgens Romeinen 1, vers 16 en 1 Korinthiërs 15 de verzen 1 tot en met 6.

“Rom.1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.

“1Kor. 15:1-6: 1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat;

2 Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt.

3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;

4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

5 En dat Hij is van Cefas gezien, daarna van de twaalven.

6 Daarna is Hij gezien van meer dan vijfhonderd broeders op eenmaal, van welken het meren deel nog over is, en sommigen ook zijn ontslapen.

Telkens wanneer Paulus naar het “*evangelie van God*” verwijst, is het in overeenstemming met Romeinen 1 de verzen 1 tot en met 4, en het staat los van, en is een voorbode van “*mijn evangelie*”, en “*ons evangelie*”, en het “*evangelie van Christus".* Het “*evangelie van God*” is specifiek in zijn inhoud en boodschap. Maar het is algemeen in zijn toepassing.

Paulus vertelt ons duidelijk drie keer in 1 Thessalonicenzen 2 dat het evangelie dat hij predikte, met veel strijd gepaard ging voordat hij uit Thessalonika werd verdreven; het "*evangelie van God*" was over wie Jezus is. Paulus vertelt ons duidelijk in 1 Thessalonicenzen 3 dat zijn medearbeider, Timotheüs, hun diende met het “*evangelie van Christus*”, die gekruisigd is voor hun zonden. Proberen te beweren dat het "*evangelie van Christus*" het evangelie is dat Paulus predikte in Handelingen 17, vers 2 en 3, is om het "*evangelie van Christus*" en de Schrift te verdraaien (Galaten 1 vers 7, Spreuken 30 vers 6).

“Gal. 1:7: Daar er geen ander is; maar er zijn sommigen, die u ontroeren, en het Evangelie van Christus willen verkeren.

“Spreuken 30:6: Doe niet tot Zijn woorden, opdat Hij u niet bestraffe, en gij leugenachtig bevonden wordt.

Deel 17; punt 30

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

HET EVANGELIE VAN GOD IN DE BIJBEL

Paulus predikte het “*evangelie van God*” in Handelingen 13 de verzen 30 tot en met 37, en in Handelingen 17 de verzen 2 en 3, en in Handelingen 18 de verzen 4 en 5, en in Handelingen 18 vers 19.

Petrus predikte het “*evangelie van God*” in Mattheüs 16 de verzen 16 en 18 (met Christus het deel van de opstanding toevoegende, drie verzen later in hoofdstuk 16, vers 21). Petrus predikte ook het "*evangelie van God*" in Handelingen 2 de verzen 24 en 36 en in Handelingen 3 de verzen 13 en 18 en in 1 Petrus 1, de verzen 18 tot en met 21 en vaag in 1 Petrus 3, vers 18 tot en met 22. In de meeste van die passages wordt het evangelie van God gepresenteerd als de noodzakelijke voorbereiding op het evangelie ter redding voor elke groep.

Deel 18; punt 31

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

VERWERPERS VAN HET “EVANGELIE VAN GOD” BEËINDIGEN HET PROCES.

Paulus predikte ook het "*evangelie van God*" in Athene in Handelingen 17, de verzen 17 en 18 en hoofdstuk 17 de verzen 31 en 32, maar de mensen spotten. "*En alzo is Paulus uit het midden van hen uitgegaan*” (Hand. 17:33).

Het woord "ALZO" geeft aan dat het was omdat zij het "*evangelie van God*" niet geloofden, en dat zij dus niet het evangelie ter zaligheid kregen te horen.

Ook al had Christus Paulus nog NIET naar alle mensen gezonden, Dionysius en Damaris hebben waarschijnlijk het “*evangelie van Christus*” rechtstreeks van Paulus gehoord, omdat ze het “*evangelie van God*” geloofden dat ze in Handelingen 17 vers 17 en 18 hadden gehoord, dat Jezus de opgestane Messias is, en zij "HINGEN HEM (Paulus) AAN".

“Hand.17:17-18: 17 Hij handelde dan in de synagoge met de Joden, en met degenen, die godsdienstig waren, en op de markt alle dagen met degenen, die hem voorkwamen.

18 En sommigen van de Epikureische en Stoische wijsgeren streden met hem; en sommigen zeiden: Wat wil toch deze klapper zeggen? Maar anderen zeiden: Hij schijnt een verkondiger te zijn van vreemde goden; omdat hij hun Jezus en de opstanding verkondigde.

"Hand. 17:31-32: 31 Daarom dat Hij een dag gesteld heeft, op welken Hij den aardbodem rechtvaardiglijk zal oordelen, door een Man, Dien Hij daartoe geordineerd heeft, verzekering daarvan doende aan allen, dewijl Hij Hem uit de doden opgewekt heeft.

32 Als zij nu van de opstanding der doden hoorden, spotten sommigen daarmede; en sommigen zeiden: Wij zullen u wederom hiervan horen.

Dat was niet een geval dat Paulus eerst naar de vervreemde Heidenen zou gaan met het evangelie ter redding voordat hij naar alle mensen gezonden werd, maar veeleer "hingen zij Paulus aan" VOORDAT Paulus naar alle mensen gezonden werd. Het zenden van Paulus, door Christus, deed dat precies zo, ze zonden hem. Ze beperkten Paulus NIET, maar geleiden hem.

Deel 18: punt 32.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

HET HUIS GODS

Het "*het huis Gods*" zijn alle gelovigen, of ze nu deel uitmaken van Israël of deel uitmaken van het lichaam van Christus. Wat geloven al deze "gelovigen"? Iedereen die het "*evangelie van God*" heeft geloofd, dat Jezus de opgestane Messias is, maakt deel uit van het "*huis Gods*". Er zijn er die het "*evangelie van God*" GEHOORZAMEN, en er zijn er die NIET het "*evangelie van God*" gehoorzamen.

"1 Petrus:4:17: Want het is de tijd, dat het oordeel beginne van het huis Gods; en indien het eerst van ons begint, welk zal het einde zijn dergenen, die het Evangelie van God ongehoorzaam zijn?

Dus "*het huis Gods* " zijn allen die het "*evangelie van God*" geloven. Nogmaals, het "*evangelie van God* " is GEEN evangelie ter redding.

Petrus zou na het prediken van het "*evangelie van God*", het "*evangelie van de besnijdenis*" gaan prediken aan hen die gered worden door Israëls verbonds-beloften en inzettingen.

(Handelingen 2 de verzen 38 t / m 41 en Handelingen 3 de verzen 19 t / m 26).

Paulus zou na het prediken van het “*evangelie van God*” het "*evangelie van de voorhuid*" prediken tot de Heidenen, degenen die niet gered worden door Israels verbonds-beloften en inzettingen.

(Handelingen 13 de vers 38 en 39).

Deel 18; punt 33.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

HERINTERPRETATIE VAN DE WOORDEN OM IN ONS EIGEN BEGRIP TE PASSEN

In de Bijbel zei God precies wat hij bedoelde. Het is niet aan ons om woorden uit te wisselen, of om te zeggen dat dit in feite iets anders betekent. We kunnen er volledig op vertrouwen dat God Zijn woord heeft gehouden toen Hij zei dat Hij Zijn Heilige Schriften zou inspireren, en Zijn Heilige Schriften zou bewaren door middel van kopieën en vertalingen. Natuurlijk moeten we ruimte laten voor de plaatsen waar God het gebruik van beeldspraak inspireerde.

Deel 18: punt 34.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

HET EVANGELIE VAN JEZUS CHRISTUS IN MATTHEÜS, MARKUS, LUKAS, JOHANNES.

“Markus 1:1: Het begin des Evangelies van JEZUS CHRISTUS, den Zoon van God.

Het EVANGELIE VAN JEZUS CHRISTUS is de naam van een evangelie, zoals in Markus verhaal over “Het leven en de tijden van Jezus Christus”.

Het "*evangelie van JEZUS CHRISTUS”* is het goede nieuws van alles wat van Jezus Christus is opgetekend waarmee Hij is begoneen om zowel te doen als te onderwijzen op aarde, tot wie Hij sprak, wie Hij genas, wat hij beloofde aan Israël tot de dag waarop hij werd opgenomen.

Het "*evangelie van Jezus Christus*" is NIET het evangelie van Jezus. Het is NIET het "*evangelie van Christus*". Het is wat God het noemde in Marcus 1, vers 1:

“*Het evangelie van Jezus Christus*".

Sommige mensen zeggen dat we in de problemen komen als we elk woord van God moeten geloven zoals het bewaard is gebleven.

Eigenlijk zijn we ECHT in de problemen als we NIET elk woord van God geloven zoals het door God bewaard is gebleven, en we hebben het voorrecht het te hebben …..

“Spreuken 30:5-6: 5 Alle rede Gods is doorlouterd; Hij is een Schild dengenen, die op Hem betrouwen.

6 Doe niet tot Zijn woorden, opdat Hij u niet bestraffe, en gij leugenachtig bevonden wordt.

Deel 18; punt 35.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

DE ZUIVERHEID VAN DE EVANGELIËN BEHOUDEN.

Sommige mensen proberen het uiteindelijke apostelschap van Paulus (Handelingen 22, verzen 18 en 21) (Romeinen 1: 5-6) te verbinden met het "*evangelie van God*" (Romeinen 1: 1-4). Het "*evangelie van God*" is Gods goede nieuws over Jezus, zijn Zoon, de opgestane Messias.

Sommige mensen proberen in diskrediet te brengen wat God zei over het "*evangelie van God*" door te zeggen dat Romeinen 1 vers 2 tot en met 4, een beschrijving is, geen definitie. Het is niet relevant of het een beschrijving of een definitie is. De woorden in de Schrift staan daar nog steeds.

Paulus schreef Romeinen 1, de verzen 1 tot en met 7, als een proloog of inleiding op zijn brief aan allen die in Rome zijn. De hele proloog is één zin. Volgens de context zijn alleen de verzen 1 tot en met 4 het "*evangelie van God".* Het "*evangelie van God*" wordt beschreven of gedefinieerd in Romeinen 1 de verzen 1 tot en met 4, dat Jezus Christus de Zoon van God is, de Messias, die uit de dood is opgestaan.

Het is onjuist en misleidend om het “*evangelie van God*” als goed nieuws te brengen aangaande de verrezen Christus, en te proberen dat gelijk te stellen aan het door Christus aan Paulus gegeven apostelschap in Handelingen 22 vers 21,.

Het zijn twee verschillende dingen. Paulus ontving het ambt van apostelschap voor alle mensen, in het tempel-visioen, voordat hij de daadwerkelijke zending van Christus ontving aan het begin van het "*evangelie der genade Gods*" (Handelingen 20:24, Kolossenzen 1:4-6, Efeziërs 3: 1-4, 8).

Romeinen 1 vers 3 en 4 zijn het “*evangelie van God*”.

“Rom. 1:1-4: 1 Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God,

2 (Hetwelk Hij te voren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften).

3 Van Zijn Zoon, Die geworden is uit het zaad van David, naar het vlees;

4 Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar den Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden) namelijk Jezus Christus, onzen Heere:

Deel 18; punt 36.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

WAAROM WORDEN DE EVANGELIËN VERDRAAID

Sommige mensen vermengen de afzonderlijke betekenissen van de verschillende evangeliën en vernietigen de puurheid van de Schrift. Het verraadt ook hun loyaliteit aan hun eigen mening in plaats van loyaliteit aan de Schrift. Wanneer ze deze geschriften proberen te weerleggen, over de evangeliën in de Bijbel, proberen sommige mensen sommige delen van het "*evangelie van Christus*" te vermengen met sommige delen van het "*evangelie van God*", en op die manier kennen ze een onschriftuurlijke betekenis toe aan het "*evangelie van God*", terwijl tegelijkertijd het "*evangelie van Christus*" wordt verdraaid. Je kunt het "*evangelie van God*" niet veranderen. Paulus voegt NIET toe aan het "*evangelie van God*". Paulus openbaarde nieuwe informatie voor het lichaam van Christus, volgend op het "*evangelie van God*". Petrus openbaarde ook nieuwe informatie voor Israël, volgend op het "*evangelie van God*", in Handelingen 2 de verzen 38, 41 en Handelingen 3 de verzen 19 t / m 26.

Deel 19; punt 37.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

NIET ALLE PROFETIËN ZIJN VERVULD IN EEN EVANGELIE.

Sommige mensen slagen er niet om te zien dat het "*evangelie van God*" niets te maken heeft met het "*evangelie van Christus*". Een reden dat zij denken dat ze verwant zijn, is omdat het Oude Testament profetieën heeft over het zaad van de vrouw, het zaad van Abraham en het zaad van David, de Messias.

Dan komen we bij het Nieuwe Testament en vinden het "*evangelie van God*" dat Jezus identificeert als "*uit het zaad van David*" en het identificeert Jezus als de Messias en Zijn opstanding. Dan vinden ze ook het "*evangelie van Christus*" met zijn proclamatie dat Christus op de derde dag weer opstond, refererend aan dezelfde opstanding als deel van het "*evangelie van God*". Ze zien ook dat sommige profetieën vervuld worden door Christus, door het bloed van het kruis.

Zijn het “*evangelie van God*” en het “*evangelie van Christus*” gerelateerd of niet? Ze verwijzen allebei naar enkele van dezelfde gebeurtenissen en feiten. MAAR ze zijn van verschillende bronnen binnen de Godheid, ze zijn voor verschillende mensen, en ze bieden verschillende beloften, en ze vertellen verschillende dingen. Het “*evangelie van Christus*” en het “*evangelie van het koninkrijk*” zijn beide gebaseerd op de fundering van het “evangelie van God”.

Het citeren van de profetieën van het Oude Testament over Christus geeft niet het recht om die profetieën op te nemen als onderdeel van wat God het “*evangelie van God*” noemde.

Ze willen dat het “*evangelie van God*” wordt beschouwd als nieuws van God met een open einde, in plaats van hoe God het heeft beschreven in Romeinen 1 de verzen 3 en 4. Het "*evangelie van God*" vertelt ons WIE Christus is. Het "*evangelie van Christus*" / "*evangelie der genade Gods*" vertelt WAT Christus voor ons heeft gedaan. Sommige mensen proberen ten onrechte het "*evangelie van God*" te combineren met het "*evangelie van Christus*". Of ze insinueren tegen anderen dat wij, Bijbelgelovigen, proberen het "*evangelie van God*" te combineren met het "*evangelie van Christus*".

Deel 19; punt 38.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

DE BRON VAN VERKEERDE IDEEËN OVER HET EVANGELIE.

Zei Paulus in 1 en 2 Thessalonicenzen: "Ik predikte “mijn evangelie” tot u voordat hij Timotheüs naar de Thessalonicenzen terugzond? NEE! Het is waar dat ze al geloof hadden, maar alleen geloof in wat ze hadden gehoord, namelijk het “*evangelie van God*”, niet het geloof in het “*evangelie van Christus*” want dat hadden ze nog niet gehoord.

Omdat nergens in de Schrift de gedachte is te vinden dat Paulus redding predikte in Handelingen 17 de verzen 1 tot en met 4, wat is dan de bron van zo'n idee?

Het geloof van die Thessalonicenzen was als het geloof van degenen in Rome aan wie Paulus schreef in Romeinen 1 vers 8 en de verzen 11 tot en met 13.

“Rom. 1:8: Eerstelijk dank ik mijn God door Jezus Christus over u allen, dat uw geloof verkondigd wordt in de gehele wereld.

“Rom.1:11-13: 11 Want ik verlang om u te zien, opdat ik u enige geestelijke gave mocht mededelen, ten einde gij versterkt zoudt worden;

12 Dat is, om mede vertroost te worden onder u, door het onderlinge geloof, zo het uwe als het mijne.

13 Doch ik wil niet, dat u onbekend zij, broeders, dat ik menigmaal voorgenomen heb tot u te komen (en ben tot nog toe verhinderd geweest), opdat ik ook onder u enige vrucht zou hebben, gelijk als ook onder de andere heidenen.

Ze hadden geloof, maar geen versterkt GELOOF, geen GELOOF dat ZALIG MAAKT. Ze hadden geloof in het "*evangelie van God*", maar ze hadden nog GEEN GELOOF in het "*evangelie van Christus*". Ze hadden het geloof dat Jezus de opgestane Messias was. Maar zij hadden nog GEEN GELOOF dat Christus stierf voor hun zonden. Ze hadden geloof in wat Paulus zei dat hij tot hen had gepredikt in Thessalonica, in Handelingen 17 vers 3, en noemde het het "*evangelie van God*" in 1 Thessalonicenzen 2 de verzen 2, 8 en 9.

Maar zij hadden nog GEEN GELOOF in wat Timotheüs, Paulus zijn medearbeider in het "*evangelie van Christus*", tot hen predikte waardoor ze versterkt werden, en waardoor Paulus werd vertroost door van Timotheüs te horen dat zij nu GELOOF hadden in het "*evangelie van Christus*".

"1 Thess.3:6-7: 6 Maar als Timotheus nu van ulieden tot ons gekomen was, en ons de goede boodschap gebracht had van uw geloof en liefde, en dat gij altijd goede gedachtenis van ons hebt, zeer begerig zijnde om ons te zien, gelijk wij ook om ulieden;

7 Zo zijn wij daarom, broeders, over u in al onze verdrukking en nood vertroost geworden door uw geloof;

<u>Deel 19; punt 39</u>.

MISVERSTANDEN BETREFFENDE HET EVANGELIE:

<u>HET ONDERSCHEIDEN VAN DE BRIEVEN VAN PAULUS.</u>

<u>Opmerking van de vertaler</u>: Ook de brieven van de apostel Paulus moeten "recht gesneden" worden. Zie: "<u>Het recht snijden van de brieven van Paulus</u>" onder "artikelen op www.bedelingdergenade.nl.

Er is een continuïteit van vooruitgang in Paulus zijn dertien brieven, Romeinen tot en met Filémon. Ze passen allemaal perfect bij elkaar.

We zullen gedesillusioneerd en verkeerd zijn als we denken dat Paulus ons selecteert uit andere leden van het lichaam van Christus in zijn geschriften over de opname. We moeten het onderwijs van elke sectie van de Bijbel toepassen op degenen voor wie dat onderwijs is bedoeld en geschreven.

We zullen gedesillusioneerd en verkeerd zijn als we denken dat vrouwen hoofdbedekking moeten dragen en mannen die niet moeten dragen.

We zullen gedesillusioneerd en verkeerd zijn als we denken dat tongen voor ons zijn in de bedeling der genade Gods in het lichaam van Christus, in plaats van alleen voor hen die in een bedeling van het evangelie in het lichaam van Christus zijn. Identificeer altijd de voornaamwoorden en tot wie iedere opmerking wordt gesproken

Volgens Filippenzen 4 vers 15, heeft Paulus zijn opdracht om tot alle mensen te gaan gekregen in Handelingen 20 vers 6.

"Fil. 4:15: En ook gij, Filippensen, weet, dat in het begin des Evangelies, toen ik van Macedonie vertrokken ben, geen Gemeente mij iets medegedeeld heeft tot rekening van uitgaaf en ontvangst, dan gij alleen.

"Hand. 20:6: Wij nu scheepten af van Filippi na de dagen der ongehevelde broden, en kwamen in vijf dagen bij hen te Troas, alwaar wij ons zeven dagen onthielden.

Wat gebeurde er onmiddellijk nadat Christus Paulus zond met het "*evangelie der genade God"?* Paulus ging niet rechtstreeks naar Filippi, Thessalonica of Korinthe.

Paulus ging vervolgens naar Troas en predikte de hele nacht over de bediening die hij van de Heer Jezus had ontvangen, om UIT TE DELEN HET "*EVANGELIE DER GENADE GODS*" DOOR ER VAN TE GETUIGEN.

"Hand.20:24: Maar ik acht op geen ding, noch houde mijn leven dierbaar voor mijzelven, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, en den dienst, welken ik, van den Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen het Evangelie der genade Gods.

Vervolgens ging Paulus naar Milete om de ouderlingen in Efeze te belasten met het toezicht op het spijzigen van de kerk van God in Jeruzalem. Dat is de enige informatie in de Bijbel over het feit waar die VERVREEMDE HEIDENEN vandaan kwamen in Efeze waar Paulus over moest horen in Efeze 1 vers 15.

"Ef.1:15: Daarom ook ik, gehoord hebbende het geloof in den Heere Jezus, dat onder u is, en de liefde tot al de heiligen,

Handelingen 20, Romeinen 15 en 2 Korinthiërs 10 hebben allemaal veel informatie, allemaal wijzend op de verandering in de opdracht van Paulus die op dat moment plaatsvond. De verandering in die tijd was niet dat Paulus begon met het PREDIKEN van redding in Handelingen 18, of in Handelingen 20.

De verandering in die tijd was dat Christus Paulus zijn “ZENDING” uitbreidde tot alle mensen in de "*BEDELING DER GENADE GODS*", en Paulus niet langer alleen naar de Joden zond en degenen die de Joden zegenden in een "*BEDELING VAN HET EVANGELIE".*